

GŁOS POMORSKI

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 2,50 zł, w agenturach miejscowych miesięcz. = 2,55 zł, przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,76 zł, wprost na pocztę lub u listowego miesięcznie 2,86 zł, kwartalnie 8,58 zł, dla Wolnego Miasta Gdańska 2,76 złotych, — pod opaską w Polsce 4,20 zł, do Gdańska 4,45 złotych, do Francji 15 fr. (z wysyłką co drugi dzień 13 franków, do Anglii 5 shill., do Stanów Zjednoczonych 80 centów. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strajki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorzy nie mają prawa żądać niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty

Ogłoszenia z Polski: Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 12 gr, w ogłoszeniach drobnych każde słowo 10 gr, pierwsze słowo tłustym drukiem 20 gr, w dziale reklamowym na stronie 1. (3-lamowej) przed tekstem 90 gr, wśród tekstu 50 gr, za tekstem 40 gr. Dla Wolnego Miasta Gdańska wiersz m/m 8-lam. w dziale ogłoszeniowym 0,12 groszy, wiersz m/m 3-lamowy przed tekstem 0,90 groszy, wśród tekstu 0,50 groszy, za tekstem 0,40 groszy, dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 100%, nadw. Za tłumaczenia 20% nadwyżki. **Rachunki są natychmiast płatne.** Administracja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczenie ogłoszeń

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz-Bydgoszcz, sobota, dnia 18-go września 1926.

Telefon nr. 50 i 51.

W dzisiejszym numerze „Głosu“

POLSKA W WIELKIEJ DZWONNICY NARODÓW (wybór w Genewie).

LIST Z SZWECJI (koresp. wł.).

NAIWNE PODSTĘPY NACJONALISTÓW NIEMIECKICH.

BURZLIWY WIEC W ŚWIECIU (koresp. wł.).

POD PREGIERZ OPINII PUBLICZNEJ.

ZAGADNIENIE BEZROBOCIA W NIEMCZECH.

Z TOWARZYSTWA KUPCÓW SAMODZIELNYCH W GRUDZIĄDZU.

WŚRÓD BYDGOSKICH HALLERCZYKÓW.

„FIGLE POLITYCZNE“ W TEATRZE BYDGOSKIM.

SPRAWA O MORDERSTWO PRZED SĄDEM W STARO-GARDZIE (od specj. wysł. „Głosu“).

KRWAWA MASAKRA PODCZAS ZDJĘĆ FILMOWYCH POD ŁOMŻĄ.

Naiwne podstępny nacjonalistów niemieckich.

Nacjonaliści niemieccy nie znajdują się obecnie w sytuacji godnej pozazdrośczenia, a byłaby ona wręcz żalosną w społeczeństwie bardziej wyrobionem pod względem politycznym od niemieckiego. Wielki oportunista polityczny, minister spraw zagranicznych, dr. Stresemann, namiętnie obecnie zwalczany przez nacjonalistów z powodu tego, oportunizmu, odniósł obecnie wielkie na rzecz Niemiec sukcesy. Uzyskał wiele, choć oczywiście nie uzyskał wszystkiego, gdyż rozkłada mądre problemy w przestrzeni i w czasie. Nienasycony, a spekulujący na wyobraźnię przepojoną piwem wyborców, nacjonaliści pragnęliby uzyskać wszystko od razu i udają, że gdyby oni, obecna opozycja, byli u rządów, toby sprawa restytucji przedwojennych Niemiec potoczyła się w znacznie szybszym tempie. Lecz z drugiej strony, po załatwieniu drażliwych problemów genewskich, nacjonaliści niemieccy pragnęliby na nowo wejść do rządu. I dlatego, by przygotować wyborców, od czasu do czasu dowodzą, że sytuacja nie jest tak zła — oczywiście dzięki ich nieugiętej polityce.

Ostatnio jeden z głównych organów prawniczych niemieckich, znana berlińska „Kreuzzeitung“ wzięła się na sposób, by udowodnić, że Polska może niezadługo gotowa będzie do daleko idących ustępstw. W tym celu wymyśliła sobie jakiegoś, jak mówi, „rozsądnego, wykształconego Polaka z wiedeńskiej szkoły dyplomatycznej“, który miał się tak wyrazić:

„Wstąpienie Niemiec do L. Nar. jest rzeczą konieczną. Jest rzeczą jasną, że Niemcy, z którymi zwycięscy obeszli się w sposób okrutny, nie mogą tego uczynić bez postawienia warunków. Żądają, by spełniono dane przyrzeczenia i by przestrzegano paktu lokarnieńskiego. Polacy są tymi, którzy grają niewdzięczną rolę podejrzliwych, szerzących zamęt partnerów. Tłumaczy się to historyczną niechęcią ich do Prus, lecz musi przyjść do porozumienia między Polską a Niemcami w obustronnym interesie. Jest rzeczą jasną, że Niemcy dążą do zrewidowania traktatu wersalskiego, narzuconego siłą, zwłaszcza na punkcie granic. Naród tak potężny jak Niemcy nie może pozwolić traktować się w ten sposób, jak to się dotąd działo. Rząd niemiecki, któryby postulat rewindykacji skreślił ze swego programu, nie mógłby się ani przez chwilę utrzymać. Z drugiej strony Polacy ze względów narodowych muszą narazie odrzucić niemieckie żądania korektury granic. Lecz to, co dziś wydaje się niemożliwym, może jutro bez przeszkody wejść w życie“.

„Kreuzzeitung“, przytoczywszy ten z pewnością w biurze redakcyjnym sfabrykowany cytat, przyznaje, że głos to narazie może jeszcze dość odosobniony, a może — dodaje — by ukryć widoczne fałszerstwo — „i w nim kryje się jakiś podstęp“. Z wywodów organu konserwatywnego jednak wynika, że pragnie, by czytelnicy jego uwierzyli, że Polska może w niedługim czasie gotowa będzie zrezygnować na rzecz Niemiec z części swego terytorjum. Nadzieje te, rzecz jasna, są zupełnie złudne. Porozumienie może się dokonać tylko na zgola innej podstawie.

Polskie zwycięstwo moralne.

Jesteśmy w Radzie Ligi. — Wybór nastąpił 45 głosami na 49 głosujących. — Prawo nowowybieralności zatwierdzone 36 głosami.

Genewa, 16. 9. Polska została wybrana członkiem Rady 45 głosami na 49 głosujących.

Genewa, 16. 9. (A. T. E.) Godz. 10.50 Wielkie posiedzenie Zgromadzenia Ligi Narodów w sali Reformackiej wybrało w pierwszym głosowaniu 8 państw na członków niestałych Rady Ligi. Uzyskały głosów: Polska — 45, Rumunja — 41, Holandia — 37, Chili — 43, Chiny — 29, Belgja

41, Kolumbia — 46, Salwador — 42. O godzinie 10.50 przystąpiono do drugiego głosowania, które ma przyznać także dziewięć miejsc, ponieważ wszystkie 8 państw wybranych zostało absolutną większością.

Delegacja polska z wielu stron otrzymała gratulacje z powodu wyboru do Rady.

Genewa, 16. 9. (A. T. E.) Polska uzyskała prawo nowowybieralności 36 głosami.

Wybór Polski do Rady Ligi

dwojako komentowany przez prasę niemiecką.

Berlin, 16. 9. Korespondent genewski Berliner Tageblatt'a pisze, że wybór Polski do Rady Ligi Narodów nie był niespodzianką. Polska zdaniem jego uzyskuje 45 głosów za swą kandydaturą osiągnęła wielki sukces moralny i pozatem aczkolwiek głosowanie było tajne, nie ulega wątpliwości, że delegacja niemiecka głosowała tak za kandydaturą Polski do Rady Ligi jak też za przyznaniem Polsce

mandatu trzyletniego. Natomiast korespondent „Deutsche Allgemeine Zeitung“, organu nacjonalistów pienia się ze złości, twierdząc, że Polska nie usadnia swego stanowiska jak też, że Polska jako członek Rady Ligi zrobi użytek z prawa weta i nie dopuści do ustabilizowania się stosunków granicznych w Europie, co uniemożliwi stabilizację stosunków gospodarczych.

Turecja napotka na trudności

przy wstąpieniu na członka Ligi Narodów.

Londyn, 16. 9. Korespondent dyplomatyczny „Daily Telegraph“ donosi, że Turecja w najbliższych dniach złoży podanie o przyjęcie do Ligi Narodów. Podobno widoki dla tej kandydatury nie są obecnie pomyślne, gdyż wątpliwe jest aby Francja i Włochy ją poparły, zatem

inni członkowie Ligi Narodów będą przeciwni przyjęciu Turecji, gdyż Turecja zawarła ostatnio traktaty z Rosją Sowiecką, Persją które sprzeczne są z dnem statutu Ligi Narodów.

STRASZNA EPIDEMIA TYFUSU W NIEMCZECH.

Bez przerwy przejeżdżają auta sanitarne po ulicach Hanoweru rozwożąc chorych do baraków izolacyjnych.

Dwuznaczna misja Krasina.

Londyn, 16. 9. „Daily Telegraph“ pisze, że Krasin w przyszłym tygodniu przybędzie do Londynu, jako kierownik poselstwa niemieckiego. Jak długo trwa strajk górników w Anglii Krasin nie będzie w stanie zapoczątkować pertraktacji, lecz przygotowywać ma teren do przyszłych działań.

Gen. Gajda rzecznikiem faszystów czeskiego.

Praga, 16. 9. Na zgromadzenie faszystowskie przybył gen. Gajda, który pomimo spensjonowania zjawiał się

w mundurze i wygłosił przemówienie w którym oświadczył że faszyci stoją naprzeciw wszystkim, którzy nie godzą się na ustrój faszystowski. Po zgromadzeniu tłum udał się na most Palacciego, gdzie doszło do bójki z policją, ponieważ manifestanci usiłowali pdać się przed rezydencją prezydenta Massaryka.

Angielska cherocha staje się ochroniezną.

Londyn, 16. 9. Baldwin powrócił dzisiaj do Londynu i odbył niezwłocznie konferencję z Churchilllem. Dzisiaj zbiera się Rada Gabinetowa i oczekiwane są nowe rozrządzenia w sprawie strajku górników.

List z Szwecji.

(Korespondencja własna.)

Sztokholm, we wrześniu 1926 r.

Zanim znajdziemy się w Sztokholmie musimy odbyć blisko 100 mil morskich wynoszącą podróż wśród sker. Nie żałujemy tego bynajmniej. Tysiące malowniczych wysepek, wysp i półwyspów, rzuconych na spokojne wody, wywierają czarujące i niezapomniane wrażenia. Na tych skalistych przeważnie świerkiem porośniętych, miniaturowych ładach przylutych się setki letnisk, począwszy od wielkich, luksusowych miejscowości letniskowych w rodzaju Dalarö, a kończąc na maleńkich, drewnianych domkach, samotnie rzuconych na niemal dzikich wysepkach.

Po spokojnych, jakby zamarłych wodach od świta, aż do białej, północnej białej nocy snuje nieprzeliczona mnogość jachtów i łodzi. Szaleją szybkobieżne motorówki, statecznie suną wysmukłe żaglowce.

Ledwie 400 000 mieszkańców liczący Sztokholm, opasany jest szeroką, na 100 blisko klm. wstęgą letnisk.

Te właśnie mijane letniska te roje prywatnych jachtów, to swobodne życie na łonie natury olbrzymiego odsetka ludności, jest pierwszym dowodem dobrobytu, jaki obserwujemy po przyjeździe do Szwecji.

Kraj ten odrazu na progu wita przybysza nie tylko swym pięknym krajobrazem, ale ukazuje mu swój dobrobyt.

Objawy majątkowe dobrobytu będziemy następnie spotykali na każdym kroku i przy każdej okazji.

Sztokholm na lato pustoszeje. Nie wiem, czy zostaje w nim 50 procent mieszkańców. Bardzo wiele jest rodzin, posiadających własne wille na skerach. Wiele jest rodzin, opuszczających miasto razem z panem domu, który dzięki doskonałej komunikacji co rano jeździ do zajęcia. Ogromne rozpowszechnienie motorowych środków komunikacyjnych sprawia, że nieraz urzędnik przyjeżdża do biura z letniska własną motorówką, motocyklem, lub nawet... autem. Ale też urzędnik ten jest opłacany lepiej niż u nas. Przeciętna pensja wynosi 400—600 koron, czyli około 1000—1500 złotych. Nawet biorąc pod uwagę, że w wewnętrznym obiegu siła nabywcza korony równa się sile nabywczej złotego w Polsce, musimy przyznać, że pensje są dobre.

Ci, którzy zostali na lato w mieście, wycieczają gremialnie w niedzielę i święta. Liczne tramwaje podmiejskie i stateczki już od 5-tej zrana wywożą ludność na łono natury. Nie obserwujemy bynajmniej podobnego natłoku, jaki towarzyszy świątecznemu exodusowi warszawiaków. Bowiem bardzo czynny udział bierze w tym niedzielny exodus — szosa.

Każdy niemal Szwed, w zależności od tego, czy dopiero dorabia się, czy już się dorobił, posiada rower, motocykl, lub auto. Rower jest środkiem komunikacji robotnika. Motocykl w samym Sztokholmie jest kilka tysięcy. Automobile prywatne i taksówki stanowią wyłączny sposób lokomocji w mieście. Dorożek konnych nie ma wcale.

Otóż w niedzielę zone lub „ja“ umieszcza się w wózku, doczepianym do motocykla, na drugim siodełku lub w aucie i opuszcza się miejskie mury, gwiżdżąc na rozkład tramwajów miejskich.

Tymczasem w mieście pustki. Pustki tak straszliwe, że policjanci, regulujący ruch uliczny, mają w niedzielę wolny dzień.

Szwecja to kraj mieszczański, ludzi dorabiających się. Poznamy to nie tylko po... tualecie.

Usilna, twarda praca dochodzi przeciętny Szwed do dobrobytu. Usilna, twarda praca doszedł do dobrobytu cały też kraj, z natury biedny, nie obdarzony w żadne, prócz rudy żelaznej bogactwa przyrodzone, kraj, który musi importować niemal wszystko co mu do życia potrzebne. Twarda praca wymaga spokoju. Największym wrogiem dobrobytu jest wojna, to też szwedzi najwięcej obawiają się zawieruchy wojennej i najwięcej chlubią się swym pacyfizmem.

Pacyfizm ten dotyczy zarówno stosunków wewnętrznych, jak i polityki zagranicznej.

W stosunkach wewnętrznych jaskrawym przykładem tego jest parlament, jeden z najspokojniejszych w Europie, chociaż na 100 posłów największa frakcja socjalistyczna liczy 24, a pozatem istnieją liczne grupy od 4 do 18 członków liczące.

Dowodem pacyfizmu są nie tylko ci śmieszni, napół cywilni młodzieńcy w filcowych cudacznych kapeluszach i cywilnych butach, którzy przez 3-letnie miesiące w ciągu 4 lat nazywają się żołnierzami, choć nie w sobie żołnierskiego nie mają.

Dowody pacyfizmu spotykamy co krok. Jest to drugi obok dobrobytu rys charakterystyczny dla społeczeństwa tutejszego.

Powojenna polityka szwedzka ma na swym sztandarze z całą mocą wypisane hasło: „pokój i praca“.

A stosunek do Polski? Jeśli są w Szwecji sfery dla Polski nieprzychylnie — jest to dziełem propagandy niemieckiej. Szwedzi muszą nas poznać, a wówczas przekonają się ile jest prawdy w niemieckich bredniach o Polsce, jako źródle niepokoju w Europie.

Pokojuowość Szwecji i Polski, będąc podstawą polityki zagranicznej dwóch tych narodów, winna być też podstawą i źródłem wzajemnej sympatii i zaufania.

Słusznie powiedział do polskich gości właściciel największych w Skandynawii zakładów graficznych redaktor Ebbe Lieberath, że „stosunki między dwoma narodami trzeba budować tak, jak się buduje domy. Zacząć od fundamentów, a dopiero gotową budowlę przykryć dachem. Jest nim — porozumienie rządów, fundamentem zaś — stosunki społeczeństw i wzajemne poznanie.“

Zjazd Rady Naczelnej Chrześc. Demokracji.

W dn. 19 i 20 b. m. odbędzie się w Warszawie Zjazd Rady Naczelnej Polskiego Stronnictwa Chrześcijańskiej Demokracji.

Zjazd rozpocznie się w niedzielę dn. 19 b. m. rano nabożeństwem, którego termin i miejsce zostaną podane w prasie za kilka dni, poczem o godz. 11-ej przed południem rozpoczyna się w Klubie Sejmowym Chrześcijańskiej Demokracji obrady z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Przyjęcie protokołu.
- 2) Polityka Klubu Chrz. Dem.
- 3) Zadania i hasła polityczne i organizacyjne Chrz. Dem. w kraju.
- 4) Sprawa rugów w administracji i armii.
- 5) Sytuacja gospodarcza Polski.
- 6) Wolne wnioski.

NAJSWIEŻSZE NOWINY Z WARSZAWY

(Kronika telegraficzna.)

W gabinecie premiera Bartla.

Warszawa, 16. 9. Dziś rano premier Bartel odbył konferencję w prezydium Rady Ministrów, przyjął min. skarbu Klarnera, delegację koła żydowskiego w osobach posłów Hartgla, Farbsztejna, Kirszbauma oraz delegata komitetu centralnego związków zawodowych posła Zuławskiego. Następnie premier konferował z marsz. Ratajem w sprawie przeprowadzenia dyskusji nad preliminarem budżetowym na czwarty kwartał.

STRONNICTWO CHRZ. NAR. (DUBANOWICZA)

WSPÓŁPRACUJE Z RZĄDEM.

Warszawa, 16. 9. Są prowadzone obecnie w porozumieniu z rządem narady ze stronnictwem Chrz. Narodowym (Dubanowicza) w sprawie czynnej współpracy niektórych wybitnych członków stronnictwa z obecnym Rządem. Rokowania są na jaknajlepszej drodze.

NAD RÓWNOWAGĄ BUDŻETOWĄ.

Warszawa, 16. 9. W kołach sejmowych omawiano dziś zagadnienie, czy równowaga budżetowa będzie osiągnięta na podstawie nowego projektu, gdyż pozycje dochodu nie są ściśle ustalone.

PODATKI BEZPOŚREDNIE NIE ZOSTANĄ ZWIEKSZONE.

Warszawa, 16. 9. Wiadomość, podana przez niektóre dzienniki stołeczne o rzekomym projekcie Rządu powiększenia podatków bezpośrednich celem uzyskania odpowiedniego źródła na pokrycie ewentualnej podwyżki gaź urzędniczych jest z gruntu fałszywa. Jak nas informują z Ministerstwa Skarbu sfery rządowe nie projektują podwyższenia żadnych podatków bezpośrednich.

PENSJE DLA KAWALERÓW VIRTUTI MILITARI.

Warszawa, 16. 9. W najbliższych tygodniach Ministerstwo Skarbu zarządzi wypłacanie zaległych pensji kawalerom Virtuti Militari od 1922 roku. Zaległości te wynoszą 12½ miliona złotych. Powyższa suma została wprowadzona do preliminarza budżetowego na kwartał IV-ty.

VACAT.

Warszawa, 16. 9. Jesteśmy upoważnieni do podania wiadomości, że na stanowisko wojewody poznańskiego nie będzie powołany ani obecny wojewoda warszawski Władysław Sołtan ani wojewoda wileński Władysław Raczkiewicz.

Min. rolnictwa w Wiedniu

Warszawa, 16. 9. Dzisiaj o godz. 6 wieczorem wyjechał w charakterze oficjalnym do Wiednia minister rolnictwa p. Raczyński w towarzystwie pp. Królikowskiego, Kopczyńskiego i Pawlikowskiego.

Nowa stacja graniczna z Rosją.

Warszawa, 16. 9. Z dniem 20 bm. Min. Kolei w porozumieniu z komisją komunikac. w Moskwie otwiera 6 punkt graniczny kolejowy na linii Wilno-Mińsk przez Olechowice.

W wejskowości.

Warszawa, 16. 9. Dzisiaj rano przybył z Wilna do Warszawy insp. armii gen. Rydz-Smigły, który w ciągu najbliższych kilku dni będzie odbywał konferencje z wicem. spr. wojsk. gen. Konarzewskim, szefem sztabu generalnego gen. Piskorem oraz innymi inspektorami armii.

Dr. Zegarski nowym kuratorem szkolnym na Polesiu.

Warszawa, 16. 9. Kuratorem poleskim mianowany został p. dr. Zegarski były wizytator szkół średnich w kuratorjum pomorskim.

Wycieczka rumuńska zwiedzi również Pomorze.

Poznań. We wtorek przybywa do Poznania wycieczka rumuńska pod przewodnictwem profesora Vomuteano. Wycieczka zwiedzi miasta i większe zakłady przemysłowe jak też fabrykę samolotów w Ławicy, a potem jedzie do Bydgoszczy i Torunia.

Smutny objaw niedotrzymania dostaw węglowych.

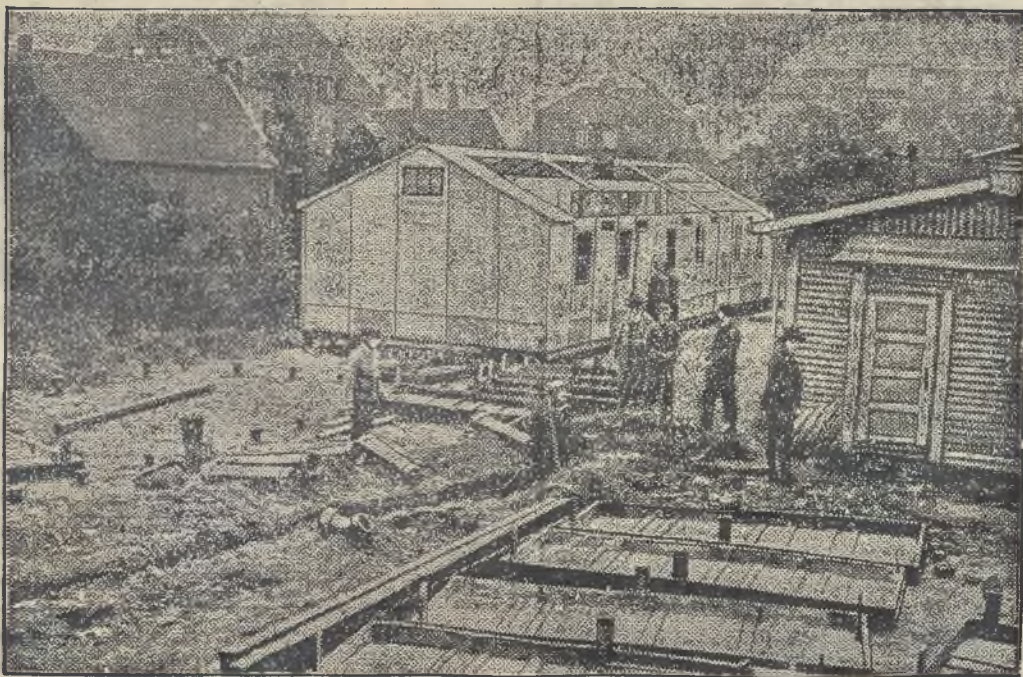
Warszawa, 16. 9. Ministerstwo Przemysłu i Handlu otrzymuje codziennie liczne zażalenia na firmy węglowe głównie górnośląskie z Wioch, ze Szwecji, Holandji i Norwegji. Firmy te skarżą się, że przemysłowcy nie wykonują zobowiązań. Wobec tego Ministerstwo Przemysłu i Handlu przeprowadziło szereg zarządzeń a mianowicie: od 1 października odnośne firmy węglowe nie otrzymają węglarek i cofnięty im będzie kredyt w bankach państwowych oraz zniesione będą dla nich ulgi celne i podatkowe, aby zmusić niesolidne firmy do wykonywania przyjętych zobowiązań.

Co mówi bolszewicki admirał

o wizycie eskadry francuskiej w Polsce.

Moskwa, 16. 9. Komendant floty rosyjskiej na Bałtyku wyraził się wobec korespondentów pism sowieckich, że wizyta eskadry francuskiej w Gdyni miała charakter polityczny i miała charakter demon-

stracji antysowieckiej. Francja usiłuje obecnie wzmocnić swą pozycję w Polsce i Rumunji. Stąd wniosek, iż sowieci powinni dążyć do udeskonolenia floty rosyjskiej.

STRASZNA EPIDEMIA TYFUSU W NIEMCZECH.

Budowa baraków izolacyjnych w Hanowerze.

Drugie powieszenie w Krakowie.

Z wyroku sądu okręgowego.

Kraków, 16. 9. — P. A. T. — W trzecim dniu rozprawy, toczącej się przed okręgowym sądem karnym o zamordowanie żołnierza Kota, trybunał, na mocy wyroku sądu przysięgłych, skazał Mareszowskiego na

karę śmierci przez powieszenie, Szewczyka zaś uwolnił od winy i kary. Jest to drugi wyrok śmierci przez powieszenie, wydany w Krakowie.

Wiadomości z Bydgoszczy i okolicy.

BYDGOSZCZ, 16 września 1926 r.

REPERTUAR:

Teatr Miejski „Dziś początek „Lilije”
Kino „Kristol” „Wielki krach bankowy”
„Nowość” „Milion dolarów”
„Marsyanka” „Król i Gapa”
„Corso” „Anto! tempo — Tom”

Z Teatru Miejskiego. Jutro, w sobotę ukaże się po raz trzeci tryskalająca brawurowym humorem i niezwykłą wesołością arcyzabawna krotoczwila Tustana Bernarda i A. Athisa „Figle Polityczne”, która na premierze doznała nader życzliwego przyjęcia ze strony licznie zebranej publiczności, rozbrzmiewającej co chwila wybuchami szczerzego niepołamowanego śmiechu. Zasługa przypada w pierwszym rzędzie reżyserji A. Kwiatkowskiego, jak nie mniej wykonaniu wszystkich ról z pp. Kopczewską, Sarnecką, Sokołowską, Andrzejewskim, Dominiakiem, Dębiewiczem, Lenkiem, Stępowskim, Strzeleckim, Wrońskim i Zonerem, na czele. Nowa, piękna wystawa pendzla Romana Czaplickiego.

Dziś w piątek L. H. Morstina „Lilije” po cenach znizonych. W sobotę i niedzielę „Figle polityczne”.

Artyści Teatru Miejskiego pracują w intensywnym tempie, by subtelna sztuka Benevente pt. „Zle kochana”, mogła jak narychlej wejść na repertuar. Reżyseruje p. Lenk, nową wystawę przygotowuje p. St. Węgrzyn. Początek o godz. 8. poczem wstęp na widownię jest bezwzględnie wzbroniony.

„Lilije” po cenach znizonych. Dyrekcja Teatru w chwalebne celu umożliwienia wszystkim warstwom i zakładom bankowym gruntownego poznania arcydzieł polskiej twórczości scenicznej, organizuje szereg przedstawień po cenach popularnych (znizonych o 39 proc. tj. od 30 gr. do 3,50 zł). Pierwsze tego rodzaju przedstawienie odbędzie się w nadchodzący piątek, dnia 17 bm. i wypełni je dramat L. H. Morstina „Lilije” w wykonaniu najlepszych aktorów Teatru Miejskiego. Bilety są już w rozsprzedaży.

Strzelanie o godność „Króla”. Bractwo Strzeleckie w Bydgoszczy urządza z okazji zjazdu Bractw Strzeleckich podokręgu bydgoskiego w niedzielę, dnia 19 bm., i w poniedziałek, dnia 20 bm. wielkie strzelanie o godność króla i rycerzy podokręgowych oraz o premie wartościowe i drogie.

Wymarsz w niedzielę o godzinie 8,45 z hotelu „Wiktoria” (Dworcowa 37) do kościoła Farnego i Strzelnicy. Wieczorem o godzinie 19 wielka zabawa ludowa połączona z tańcami w Strzelnicy.

Komitet zabawowy Bractwa Strzeleckiego w Bydgoszczy stara się usilnie o to, aby imprezy niedzielne wypadły jak najokazalej.

Szkoła Malarstwa w Bydgoszczy. Dnia 15 bm. rozpoczął się kurs malarstwa (studja z natury, krajozraz, studjum portretowe, akt).

Zapisy przyjmuje artysta-malarz prof. Bronisław Bartel w lokalu szkoły, ul. Jagiellońska 11, 3 piętro.

Wśród bydgoskich Hallerczyków.

Wybór nowego prezesa. — 5-cio lecie placówki związku Hallerczyków. — Strzelanie o nagrody i o mistrzostwo. — Zawody sportowe.

Nadzwyczajne walne zebranie placówki bydgoskiej Związku Hallerczyków odbyło się w środę o godz. 7-ej wiecz. w sali „Ogniska”. Zebranie zagałę i powitał obecnych członków i gości dotychczasowy prezes placówki, p. Gościński. Na przewodniczącego zebrania powołano p. Pałaszewskiego, protokołował sekretarz, pan Misiorny.

Pierwszym punktem obrad były wybory nowego prezesa na miejsce ustępującego na własne życzenie pana Gościńskiego. Zgłoszono trzech kandydatów: pp. Brandmüllera, Zblewskiego i Gogolewskiego. Największą ilość głosów otrzymał p. Zblewski i on też objął obecnie prezesurę placówki bydgoskiej Zw. Hallerczyków.

Najważniejszą sprawą zebrania, poza wyborami prezesa, była kwestja uroczystego obchodu 5-cio lecia istnienia placówki bydgoskiej Związku. Uroczystość ta ma odbyć się 10 października b. r. Uchwalono, aby w związku z obchodem urządzić zawody sportowe oraz strzelanie do tarczy. Strzelanie ma być dwokrotnie rozłazu: o nagrody i drugie, trudniejsze, o mistrzostwo placówki. Jednocześnie zgromadzeni powzięli uchwałę, aby dla przyszłego mistrza placówki ufundować przechodnią nagrodę honorową, która tak długo zdobiłaby posiadacza, pókiby ktoś inny nie okazał się lepszym mistrzem. Zawody sportowe półatletyczne mają się odbyć równocześnie ze strzelaniem do tarcz. Tak zawody, jak i strzelanie odbędzie się na jakiś tydzień przed uroczystym dniem pięciolecia, aby w dniu 10 października zwycięscy mogli otrzymać swe nagrody.

Na obchód pięciolecia mają też przybyć delegaci i członkowie z innych miast i placówek. Na uroczystość przybędą również gen. Haller i gen. Muśnicki.

Następnie przeprowadzono ścisłą ewidencję zebranych, aby przekonać się, kto nie uczęszcza na zebrania, poczem przewodniczący odczytał okólniki zarządu głównego Związku Hallerczyków. Resztę wieczoru wypełniły sprawy czysto wewnętrzne placówki, których omawianie przeciągnęło się do godz. 10 wieczorem. (Zach.)

Mój świat.

Mam taki własny mój, odrębny świat przestrzeni, Gdzie żyją życiem swem promienne chmur zjawiska, Gdzie złotej zorzy blask wschodzący świt rumieni I ludzie twarzą w twarz wprost bogom patrzą z bliska. Mam taki własny świat, świat czysty i słoneczny, Gdzie błyska światłem dusz tęsknoty ogień wieczny.

Mam taki własny świat oprawny w blask bursztynów, Gdzie żaden cień ni snów, ni pragnień mych nie płoszy, Mam taki własny świat, gdzie dumny liść wawrzynów Tryumfem wieńczy skroń zaklętą w cud rozkoszy. Mych światów żaden fałsz dotknięciem swem nie skala, Mym światem spływa w dal słoneczna, wartka fala.

Mam taki własny świat zamknięty na dnie duszy, Gdzie pozbawione łez mkną hufce chwil bezkresne, Gdzie tonów boskich gam pęd ziemi już nie zgłuszy, Zakryte legną tam i spłona lzy bolesne. I wizje ziemskich trosk wnet zbledną w mrokach cieni, Mam taki własny mój, odrębny świat przestrzeni.

Jerzy Zacharski.

Pod pręgierz opinii publicznej.

Tow. „Rozwój”, filja w Bydgoszczy, nadesłała nam następujący list komunikat:

Dnia 1 bm. otrzymaliśmy od firmy T. Szmelter i F. Wesolowski list z doniesieniem, że nadzwyczajne okoliczności zmusiły ją do sprzedaży domu swego przy ulicy Długiej 16. Zarazem prosi nas firma o zwołanie osobnej komisji, do zbadania warunków, które spowodowały ją do powzięcia tego ostatecznego kroku.

Przychylając się do ich życzenia, zwołaliśmy komisję w osobach podpisanych pod orzeczeniem i wysłuchaliśmy wywodów p. Szmeltera, który nam przedstawił, że firma już od 1½ roku miała zamiar sprzedać swą nieruchomość i to li tylko w ręce chrześcijańskie. Na dowód tego przytoczył p. Szmelter fakt, że firma zgłosiła się już wówczas do „Rozwoju”, że podawała liczne ogłoszenia w gazetach i angażowała pośredników.

Tow. „Rozwój” swego czasu także starało się o kupców i znalazło około piętnastu reflektantów, z których jednakowoż tylko dwóch weszło w pertraktacje z Firmą Szmelter i Wesolowski. Ostatecznie żaden z kupców-Polaków nie mógł się zdecydować na kupno, czy to z braku odpowiedniej gotówki, czy też z powodu małej wartości domu, lub też z obawy przejęcia hipotek, które nieruchomości jeszcze jest

— Czy słyszał pan o tym wydawcy, co wycofał się po latach z życia zawodowego i przeszedł w „stan spoczynku” z 50 000 funtami szterlingów?

— A skąd on doszedł do tylu pieniędzy?

— Mój Boże, dzięki pilności, zmysłowi oszczędności, sprytowi, dzielności no i dzięki śmierci wuja, który mu zostawił 49.000 funtów.

obciążona. To też firma, jak przedstawił p. Szmelter znajdując się w trudnościach finansowych, została wprost zmuszona do fatalnej sprzedaży.

Komisja uznała nader ciężkie położenie firmy i jej wysiłki w kierunku sprzedaży domu w ręce chrześcijańskie, jednakowoż nie mogła podanych warunków uznać za sytuację bez wyjścia. Przedewszystkiem podniesiono także, że firma Szmelter i Wesolowski nie zgłosiła się nigdy oficjalnie do Towarzystwa Kupców. Firma tłumaczy się wprawdzie tem, że dając już polecenie pośrednikom i Rozwojowi, uważała tę drogę za wystarczającą.

Komisja, choć z ciężkim sercem, jednakoważ wydała orzeczenie, które podajemy poniżej do publicznej wiadomości. Za Zarząd „Rozwoju”:

(—) dr. Soboczyński, prezes (—) B. Żmudzkiński, sekretarz

Komisja obywatelska, powołana do orzeczenia sprzedaży domu przez firmę T. Szmelter i F. Wesolowski żydowi Brombergowi, składająca się z niżej podpisanych, po wysłuchaniu wywodów p. Szmeltera przyszła do przekonania, że wywoły podane przez przedstawicieli wymienionej firmy nie uniewinniają sprzedaży majątku chrześcijańskiego w ręce żydowskie.

Zgromadzeni jednomyślnie optęją sprzedaż domu przy ulicy Długiej nr. 16 przez firmę Szmelter i Wesolowski, ja-

ko wysoce nieobywatelską i podawają to pod sąd opinii społeczeństwa polskiego.

Zarząd Związku Samoobrony Społecznej „Rozwój i Komisja: (—) M. Sentkowski, radca; (—) Antoni Jaskowski, kupiec; (—) J. Góralewski, radca; (—) Bernard Stark, kupiec; Wł. Matecki, kupiec; (—) Józef Szymański, kupiec; (—) Radca dr. Soboczyński, prezes Zarządu Wojewódzkiego.

„Figle Polityczne”.

Krotoczwila w 3-ach aktach T. Tristana i Athisa.

Tłumaczył G. Olechowski.

(Wystawione po raz pierwszy w Teatrze Bydgoskim 15 września 1926 r.)

Wcale zabawna farsa.

Naprzemian musujący szampan lekkiego humoru francuskiego perli się z niemieckim, trochę ciężkim sektem. Dużo nieprawdopodobieństw, ale czy może być farsa bez nieprawdopodobieństw?... Właśnie te w życiu nieprawdopodobne scenki i sytuacje, te śmieszności ludzi dają scenie rzecz lekką, a czasem nawet bajeczną wesołą. Błachostka, która błyskotliwością swoją przykuwa do siebie na chwilę uwagę widza, pozwalając mu odetchnąć i zapomnieć o szarej prawdzie życia.

W rzeczywistości jest to pamflet na dziennikarzy i wydawców, którym złośliwy trochę Tristan wraz ze swym przyjacielem Athisem, niemniej od niego złośliwym, ale podówczas mniej znanym, zapragnęli dosłolić, co się nazywa. No, i dosłolił. Miejskami nawet bajecznił... Osobiste porachunki Tristana z jakimś dziennikarzem czy publicystą zrodziły sztukę, która niefrasobliwością swoją bawi dziś do rozpuku ludziska.

Treść?... Jak można streścić farsę? Toć trzeba by chyba powtórzyć wszystkie sytuacje i czytelnikowi, a na to miejsca by nie starczyło. Nie! Po treść idźcie sobie lepiej do teatru sami. W Warszawie sztukę tą grano ponad pół setki razy przy wypełnionej sali, dlatego gust publiczności w Bydgoszczy miałby być inny?

W każdym razie sztukę warto zobaczyć, choćby dla samych dekoracji i wystawy. A dekoracje naprawdę, godne są widzenia. — Akt drugi trochę, co prawda, „przegobelinowany”, ale te gobeliny ładne są i mile dla oka.

Reżyseria wcale udatna podkreśla ważniejsze momenty i sytuacje, stosując się ściśle do wskazówek i myśli spółki autorskiej. Jak na farsę, możnaby dodać więcej „tempa”, ale to tylko tak na premierze bywa...

Grano naogół rzecz dobrze i z zacięciem farsowem. Pan Zoner nie był naprawdę Fertnerem, ale ma dużo danych na dobrego komika. P. Kopczewska była chwilami huraganem lub mieczem Damoklesa nad głową nieszczęsnego małżonka rogacza, chwilami zaś — pełną zmysłowego żaru i ognia... samiczką. Słodzłutka, jak sam cukiereczek, przedstawia się p. Sarnecka w roli uroczej Magdaleny.

Pan Wroński, niechby dał więcej farsy, a mniej „bohaterskości” w interpretowanej postaci Golidona. Taki literat, to niekoniecznie musi być bohaterem chwili.

Pp. Lenkowi i Strzeleckiemu w rolach kom Mouffloira i Clevilletta wróg by chyba nic zarzucić nie mógł. Obaj stanęli na wysokości swych typów. Pp. Stępowski (Larnois), Dominiak (Flache) i Dębiewicz (baron) grali uczciwie po aktorsku. P. Sokołowska, dzielna połowica swego „obywatela-małżonka” z krótkiej swej roli zrobiła cacko. Wyglądała bardzo miłusio. Reszta ról z p. Andrzejewskim na czele dostroiliła się dość żywo do ogólnego tonu i całości.

A całość bajkowo wesoła.

Czego więcej potrzeba? Warto zobaczyć — honorowe słowo...

Jerzy Zach.

Rozmaitości.

✕ Walka w morzu. Inżynier Bergen z Sydney wynalazł aparat, godny fantastycznych pomysłów Jules Verne'a. Jest to mianowicie wielki dzwon metalowy, umożliwiający zanurzenie się w morzu do 100-u metrów głębokości. W aparacie tym istnieją specjalne urządzenia elektryczne, przeznaczone do uśmiercania olbrzymiej wielkości ośmiornic, żyjących na dnie oceanu. Przy pomocy odpowiednio skonstruowanych cęgów metalowych nurek chwycić może te potwory i zabijać prądem elektrycznym. Nie jest to bynajmniej nieprodukcyjny sport, lecz zyskowne zajęcie, ośmiornice bowiem mają skórę bardzo wysokiej wartości. Pan Bergen dokonał już prób ze swoim aparatem w okolicach Tahiti, obecnie zaś zamierza produkować ten wynalazek na francuskim wybrzeżu Atlantyku.

✕ Oni też. „Paris Solr” podaje wiadomość, którą można byłoby poczytywać za „kaczkę” satyryczną, gdyby nie poważny ton pisma, wykluczający szerzenie humbugów nawet w całym świecie śledczą służbą bezpieczeństwa, oddział prefektury paryskiej, ubezpieczyła się w jednym z większych towarzystw asekuracyjnych od... kradzieży.

✕ Z pamiętnika Beethovena. „Cyranu” podaje lakoniczny, lecz wymowny urywek z pamiętnika Beethovena: 31-szy styczeń — odprawiłem służącego, 15-y lutego — przyjąłem kucharkę, 8-go marca — odprawiłem kucharkę, 22-go marca — przyjąłem służącego, 1-go kwietnia — odprawiłem służącego, 6-go maja — odprawiłem kucharkę, 30-go maja — przyjąłem gospodynię, 1-lipca — przyjąłem kucharkę, 26-go lipca — kucharka odchodzi, fatalnie dnie, 29-go sierpnia — odprawiłem gospodynię, 6 września — przyjąłem pokojówkę, 3-go grudnia — pokojówka odchodzi, 18-go grudnia — odprawiłem kucharkę, 22-go grudnia — przyjąłem służącą. Kiedy Beethoven miał czas zajmować się muzyką?

Zebranie miesięczne

Towarz. Kupców Samodzielnych w Grudziądzu.

Zebranie to zgromadziło dnia 15 bm. o godz. 3,15 w sali p. Kellasa grono członków Towarzystwa dla wysłuchania zapowiedzianych referatów prof. Borowika i dyr. Krupskiego oraz celem omówienia aktualnych spraw kupiectwa w odniesieniu do ostatnich posunięć rządu.

Posiedzenie zajął wiceprez. Towarzystwa p. Heinke, poczem odczytany został przez p. Mazura protokół z ostatniego posiedzenia, przyjęty jednomyślnie przez zebranych do wiadomości.

Prof. Wyższej Szkoły Handlowej w Poznaniu i kierownik działu organizacji rybactwa w Państwowym Naukowym Instytucie rolniczym p. Józef Borowik wygłosił godzinny odczyt p. t. „Import śledzi do Polski w okresie 1920—1925 r.”

Odczyt ten ujęty w ramy formy barwnej i obrazowej, siłą rzeczy wzbudził duże zaciekawienie. Prelegent wysunął obszernie ciekawe fakty i tezy, które podajemy w streszczeniu:

„Dział organizacji rybactwa przy Państwowym Naukowym Instytucie Rolniczym w Bydgoszczy jest instytucją, mającą na celu badanie wiedzy stosowanej i praktycznej, przerabiającej swe doświadczenia dla użytku życia codziennego. Zwłaszcza dla użytku kupca tego od wieków najprzedniejszego pioniera cywilizacji i postępu. Zbyt często spotykamy się z niedocenianiem tego potężnego czynnika w życiu gospodarczym, jakim jest kupiectwo a niezrozumienie jego roli w życiu Narodu i Państwa, przytłacza całym swym ciężarem gatunkowym dzisiaj na psychikę społeczną. Zadaniem prelegenta jest zapoznanie kupiectwa z produkcją rybą w Polsce w szczególności chodzi mu o rzucenie światła na znaczenie importu śledziowego tak z punktu widzenia handlowego jak i konsumpcyjnego.

Wszędzie w Polsce, nawet w dzielnicach zachodnich panuje w kupiectwie dezorganizacja w dziedzinie handlu zagranicznego. Występuje to niezwykle jaskrawo w handlu rybnym, w szczególności np. w handlu i imporcie śledzi. A nie trzeba zapominać, że w Polsce konsumujemy 700 000 quintali, inaczej mówiąc 500 milionów śledzi rocznie.

Z szybkością ruczaju przechodziłby wartką ławą 30 lat bez przerwy jed. za drug. a znaczyłby szlak długości 50 000 km.

Wrota do Polski w sprowadzaniu tego kardynalnego artykułu pierwszej potrzeby prowadzą przez Gdańsk, Szczecin i Hamburg.

Śledź wykazał na rynku naszym prawie dwukrotną zdolność konsumcyjną. Najwięcej sprowadzamy z Anglii, Norwegii i Niemiec. Niemcy jednak przeważnie są reeksporterem towaru angielskiego.

Sprawa eksportu śledzi z Anglii do Polski zajmuje miejsce dominujące w ogólnym eksporcie angielskim do nas. A mimo wszystko Anglia, jako bezpośredni odbiorców nie zna nas wcale, wie jedynie o pośredniku gdańskim. Zna Litwę i Łotwę a Państwa Polskiego nie zna, aczkolwiek eksport śledzi do Polski wynosi około 50 procent całego eksportu angielskiego do nas, a który wyrażony w cyfrach wynosi 34 milj. zł. rocznie.

Reasumując powyższe dane i cały szereg innych dat skomasacyjnych dochodzimy do niezbitej niezmiennej konieczności stworzenia i zorganizowania własnej floty handlowej. Flota taka zawsze wykaże swą rentowność, gdyż posiadamy własny towar eksportowy, a sprowadzając w drodze powrotnej towar zagraniczny, zmniejszymy tem samem kosztą ogólnego tonnażu.

Rząd i społeczeństwo winny skoordynować swe wysiłki nad dokonaniem wielkiego dzieła, jakim jest wybudowanie własnej floty handlowej.

Posel Krzywiński w rozwinięciu doskonałych wywodów prelegenta przytoczył ciekawe dane o rozwoju i znaczeniu kupiectwa, roli przedwojennej i dzisiejszej Gdańska jako portu obsługującego i żyjącego wyłącznie z polskiego zaplecza.

Wiceprez. Heinke wspomina, że kupiec polski nie miał możliwości zakreślić swej działalności na rynku światowym, gdyż rządy zaborcze nie dawały mu sposobności ku temu.

Po wyczerpaniu tego tematu zabrał głos dyrektor Pomorskiej Izby Handlowo - Przemysłowej radca Krupski, aby zaznajomić słuchaczy z wynikami narady, jaka się odbyła dnia 14-go bm. w Ministerstwie Przemysłu i Handlu pod przewodnictwem Ministra inż. Kwiatkowskiego przy współudziale delegatów 40 organizacji gospodarczych. Narada ta, w której referent brał udział, dotyczyła stanowiska delegatów i ewentualnych zmian w rządowym projekcie ogólnopolskiej Ustawy Przemysłowej, która ma być wydana w drodze dekretu p. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Co ma uregulować w istocie swego założenia omawiana ustawa? Dyr. Krupski przypomina, że na podstawie Konstytucji, która gwarantuje każdemu możliwość swobodnego zarobkowania, rząd musiał wreszcie przystąpić do sprecyzowania odpowiedn. ustawy, której projekt wniesiony został do sejmu już w maju 1925 r.

Obrazy toczyły się głównie dookoła trzech zasadniczych kwestii objętych projektem, a mianowicie: 1) formalności związanych z wydawaniem pozwoleń na zakłady przemysłowe, 2) dowodu uzdolnienia do wykonywania rzemiosła, 3) przymusowej czy wolnej organizacji cechów.

P. Minister w dłuższym przemówieniu zaznaczył, że wydanie Ustawy Przemysłowej wysuwa się na pierwszy plan poczyniła rządowych w kierunku uzdrowienia życia gospodarczego, ustawa ta bowiem unifikuje obowiązujące dotychczas na ziemiach Polski różnorodne ustawy i postanowienia przemysłowe, a temsamem usunie w interesie Państwa i społeczeństwa anomalie, utrudniające rozwój przemysłu i handlu.

Polscy sfery gospodarcze stoją bezwzględnie na stanowisku konieczności wprowadzenia do ustawy

gdyż tą drogą rzemiosło przeciwstawić się zdoła zalewowi żydowskiemu.

W dalszym ciągu swego referatu mówca zaznaczył, że zebranie nie ujawniło zgodnych poglądów kół goświadczeń uzdolnienia fachowego za pomocą cechów, spodarczych co do poszczególnych tez projektu ustawy, przeto p. Minister podkreślił konieczność wydania powyższej ustawy w jaknajkrótszym czasie, zapowiedział rozstrzygnięcie kwestyj spornych w ustawie przez czynniki rządowe, biorące pełną odpowiedzialność za rozporządzenie, i zaznaczył, że projekt będzie przedstawiony Radzie Prawniczej do opinii przed wniesieniem go na Radę Ministrów.

Projekt Ustawy w redakcji złożonej przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu Radzie Ministrów, będzie rozesyłany również zainteresowanym organizacjom gospodarczym.

Nad wywodami dyr. Krupskiego wywiązała się ożywiona dyskusja, w której udział brali poseł Krzywiński i radca Klimęk.

Po jej zamknięciu przewodniczący udziela głosu dr. Rzepeckiemu, dyr. Związku Tow. Kupieckich na Pomorzu, który referuje sprawę wyborów mężów za-

ufania Zakładu Ubezpieczeń Urzędników Prywatnych w Poznaniu. Przejrzyście i przekonująco wzywa dr. Rzepecki zebranych do dopilnowania spraw z tą koniecznością związanych, Zebranie wybrało dra Rzepeckiego jako męża zaufania, na zastępców zaś pp. Marchlewskiego i Heinkego.

Z kolei następują wybory do komisji szacunkowej dla podatku dochodowego na okres 1927—1930 r. i omówienie projektu rozporządzenia policyjnego, dotyczącego handlu środkami spożywczymi.

Zebranie postanawia poczynić starania u władz, aby przepisy te stosowano z możliwym liberalizmem z wyeliminowaniem szkodliwego w życiu praktycznym biurokratyzmu. Postanowiono również wyłonić komisję celem zajęcia stanowiska względem ustawy w godzinach handlu. Wszystkie te sprawy z doskonałą znajomością rzeczy ujął dr. Rzepecki w formę jednolitą, dzięki czemu umożliwił szybkie i wyczerpujące ich załatwienie.

Po odczytaniu komunikatów tut. Centrali przewodniczący p. Heinke zamknął posiedz., dziękując zebrany za chętną współpracę w szczególności zaś pp. referentom.

Burzliwy wiec w Świeciu.

Przebieg. — Dziwny stróż bezpieczeństwa, ten pan komendant P. P.! — **Warchoł. Czerwone przy pracy. — Także „krowniak pana Witosa!”** — **Od N. P. R. przez socjalizm do komuny!** — **Czy dom wariatów w Świeciu jest przepełniony?** — **Pocięzcie koziołki pana Koziołka.**

(Korespondencja wł. „Głosu Pomorskiego“).

Zarządy 4 stronnictw polskich w Świeciu (Narodowa Demokracja, Chrześcijańska Demokracja, Nar. Partia Rob., P. S. L., „Piast”) zwołały na wtorek, dn. 13 b. m. wielki wspólny wiec narodowy. Wielka sala „Domu Polskiego”, mieszcz. około 800 osób, była tak nabita, że wiecownicy zajmowali nawet schody, prowadzące do sali. Jako mówcy przybyli posłowie Sołtysiak z Torunia (N. D.) i Nowicki z Grudziądza (Ch. D.). Wiec zajął za zgodą zarządów stronnictw, zwołujących wiec, p. prof. Piosik. Bojówka socjalistów i miejscowego „Strzelca”, w liczbie około 30 osób, zająwszy pierwsze rzędy krzesła już pół godziny przed rozpoczęciem wiecu, przyjęła wyciem, stukaniem i tupaniem zaraz pierwsze słowa zagajenia; przeszkadzano również w sposób niebawmy pierwszemu mówcy, posł. Sołtysiakowi. Ponieważ obecny na sali komendant powiatowy Policji Państwowej był zdania, że na wiecu „każdy obecny może robić, co mu się rzecznie podoba”, a czerwoni robili taki hałas i zgłęb, że nie można było ani słowa powiedzieć, ani słyszeć, zamknął przewodniczący wiec, zapowiadając, że pół godziny później odbędzie się na tej samej sali zebranie dla członków czterech, powyżej wymienionych stronnictw, wyłączając członków innych partii. Mimo to bojówka socjalistyczna nie opuściła swej zajętej pozycji. — Gdy o godz. 8 wieczorem zajął zapowiedziane zebranie prezes Siłwa, a referował wstępnie poseł Nowicki, zgrała czerwona na razie się nieco uspokoiła, w miarę jednak jak mówca rozprawił się z socjalizmem, przedstawiając go i jego przywódców w należytych barwach, bądź to pojedynczo, bądź to gromadnie na rozkaz swych hersztów bojówka się rozzuchwalała, rzucając pogroźki i groźby, miotając obelgami, szyderstwami i kłatwami urządzając chóralnie burdy karczemne. Rozdzierali gardło najbardziej niejaki Szykliński i Sieja. Starczyło pierwszemu zawołać: „I ty, mój synie Brutusie!” — któryś jeszcze przy ostatnich wyborach był agitator (teraz monarchistycznej) grupy „Chrześcijańskich Rolników”, a już p. Sz. spuścił głowę i udawał, że usnął! A towarzyszy Sieja, który jeszcze dn. 12. czerwca rb. na poprzednim wiecu, udając „krowego p. Witosa”, klepał trzy po trzy stare komuny socjalistyczne, rzucając gromy na „burżuazję”, umilkł nagle jak ryba we wodzie. gdy poseł Nowicki przypominał mu i zdemaskował jego ohydne kłamstwa z dn. 12. VI. rb. n. p. — słuchajcie! — „Zamach majowy rozpoczął Minister Spraw Wewnętrznych p. Smółski (bawiący w Lublinie), wysyłając do Sulejówki baon policji konnej z rozkazem przyaresztowania „biednego dziadka! — Ten się tylko bronił, no, i poszedł biedak na Warszawę! Rozmowa „dziadka” z krwiożerczym prezydentem odbyła się na moście Kierbedzia (a nie na moście 3. Maja! Sieja wie wszystko lepiej!) Na murach Warszawy nie było żadnych śladów kul! (A jakże, tow. Sieja był wówczas w Warszawie — w „Strzelcu!”). A jeżeli było w Warszawie kilka trupów i rannych, to szlag ich tylko ruszył! A gdy w dodatku spytał się poseł Nowicki miejscowego przywódcę

socjalistów, tow. Sieję, b. sierżanta i nurka marynarki wojennej, wyrzuconego ze szeregów armii, kiedy zamierza odsiedzieć swoją karę za szmuglowanie kontrabandy, towarzyszy schował się w ciemny kąt i mimo zachęcania później w dyskusji nie zgłaszał się do głosu.

Posel Nowicki skończył swe wywody mocnym wyrażeniem przekonania, że zbiorowa zdecydowana wola uświadomionych mas, narodowo myślących Pomorza przetrwa zwycięsko chwilową burzę i chorobę, spowodowaną przez tatarskich wodzirejów z pod ciemnej gwiazdy (jak Sieja), przez odszczepieńców (jak Szykliński) i nadesłanych nam na Pomorze za żydowskie grosze drapichróstów (jak Guziołek). Protesty garstki socjalistów, a oklaski ogromnej większości obecnych były echem tego zakończenia.

Drugi mówca, poseł Sołtysiak, miał trudniejszy orzech do zgryzienia: ciąglem przerywaniem, okrzykami, wybuchami, groźbami, hałasami, tupaniem i ordynarnym wyciem starali się towarzysze przeszkadzać, przerywać, mylić, uniemożliwiać mówić. Doremnie! Nieustraszenie i nieublagalnie smagał czerwona zgraję odważny mówca. Zapytał się: „Czy u was w Świeciu dom wariatów jest już przepełniony?” — Dlaczego? — „Bo tak dużo nieuleczalnych wariatów jest tu na sali!” — Gdy towarzysze grozili zabiciem, wieszaniem na latarni, „ukręceniem głowy”, sucho i spokojnie odpowiedział poseł: „Ja już dawno wiedziałem, że Pan ma pomyłkę w głowie!” Na koniec rzucił referent zapowiedź, że obóz narodowy podejmie narzuconą walkę z zgnilizną socjalistyczną i nie przestanie walczyć, aż od czerwonego sztandaru pozostaną strzępy! Że mówca trafił w sedno rzeczy — świadczyła burza oklasków licznych członków stronnictw narodowych.

Do dyskusji zgłosił się tow. Szykliński (który w międzyczasie się obudził), mówiąc o swej uciążliwej podróży poprzez wszystkie obozy polityczne od monarchistycznych „Chr. Roln.” poprzez N. P. R. do socjalizmu i komunizmu. „My szukamy raju, dzisiaj jesteśmy u socjalistów, a jeżeli tu nie znajdziemy tego, czego się spodziewamy (łupu z rozbitych kas i plądrowanych magazynów!) to jutro jesteśmy komunistami!” (Szczęśliwej dalszej podróży!) Następnie jeszcze tylko zabrał głos główny macher w socjalizmie, tow. Guziołek z Grudziądza, który raczej winien się nazywać „Koziołek”, stosownie do tych wszystkich koziołków, harców, wywijasów, krętałów, beczelnych kłamstw, steku o belg, kupy niedoręczności, mnióstwa perfidji, z jakich składało się całe przemówienie, które omówimy w dalszym artykule.

Gdy miała nastąpić replika posłów, bojówka socjalistyczna, bojąc się prawdy, uważała za stosowne, pod żadnym względem tej prawdy nie słyszeć, wołała ryć „O cześć Wam Panowie” i popisywać się „Czerwonym sztandarem”, gdy członkowie stronnictw narodowych odpiewali równocześnie na zakończenie hymn narodowy „Boże, coś Polskę...”

Napad bandytów w Warszawie.

Trzech fałszywych wywiadowców obrabowało montera Siemickiego z Białegostoku

Warszawa. 16. 9.

Monter z Białegostoku p. Czesław Siemicki, przechodząc wczoraj o godz. 8 wieczorem ul. Zielną w pobliżu domu nr. 52 został zatrzymany przez trzech nieznanymi mężczyzn, którzy przedstawili mu się jako wywiadowcy urzędu śledczego i zażądali okazania dokumentów.

O ZMIANĘ ROZKŁADU JAZDY.

Władze kolejowe rozpoczynają niebawem prace, związane z ułożeniem nowego rozkładu jazdy pociągów osobowych na rok 1927/28. W związku z tem, Izba Przemysłowo-Handlowa w Bydgoszczy uprasza sfery przemysłowo-handlowe tegoż okręgu o zakomunikowanie jej swoich życzeń i uwag odnośnie do wprowadzenia pożądaných zmian w obecnym rozkładzie jazdy na wyżej podany okres 1927/28, celem przedłożenia ich miarodajnym czynnikom.

Szczegółowo umotywowane wnioski winny wpłynąć pod adresem bydgoskiej Izby, do dnia 30 września 1926 r.

WOJEWÓDZKA KOMISJA SAMOCHODOWA.

W dniu 20 bm. przybędzie do Bydgoszczy Wojewódzka Komisja Samochodowa w celu zbadania pojazdów mechanicznych, które dotychczas nie zostały zarejestrowane. Osoby, których podania znajdują się w Województwie i do tego czasu egzaminu nie składały, lub których podania o rejestrowanie lub też przerejestrowanie samochodu dotychczas nie zostały załatwione, winne zgłosić się w Starostwie do dnia 18 bm. (tj. soboty) godziny 9 przedpołudniem. Komisja egzaminacyjna będzie urzędowała w Starostwie ul. Słowackiego nr. 1 od godziny 9 rano.

DZIAŁ SPOŁECZNO-GOSPODARCZY.

Zagadnienie bezrobocia w Niemczech.

(Korespondencja własna.)

Berlin, we wrześniu 1926 r.

Powszechnie utarło się przekonanie, że Niemcy, dzięki wysoce rozwiniętej w narodzie dyscyplinie organizacyjnej, zdołały już wyjść obronną ręką z krytycznego położenia gospodarczego, będącego smutnym epilogiem tragedii wojennej. Bezsronnie należy podnieść umiejętnie w tym kierunku prowadzoną propagandę, która potrafiła przywrócić wiarę, zwłaszcza zachodnio - europejskiej opinii miarodajnej, w trwałość swej struktury ekonomicznej. Przy każdej sposobności akcentowali publicyści berlińscy szpizową odporność marki na nerwy giełdy — najlepszy jakoby wskaźnik szczęśliwie przebytej rekonwalescencji finansowej. I można byłoby w końcu uwierzyć w triumfalnie powtarzany okrzyk: „Deutschlands Macht steht wieder fest!“, gdyby nie jawny pesymizm bardzo wybitnych osobistości niemieckich. W pojęciu tych ludzi o wydróbowanym, acz znacznie mniej hałaśliwym patriotyzmie — wystarczy wymienić ministra pracy, — dra. Brauns, — niema wcale powodu do tak radosnej pewnością. Przeciwnie, spoglądają oni bez głębokiej troski w najbliższą przyszłość, przewidując ciężki dla kraju okres nadmiernych redukcji budżetowych, trudności w dziedzinie przemysłu, komplikacji o podłożu socjalnym itd.

Źródłem tych wszystkich, bynajmniej nie przesadzonych obaw, jest jeden konkretny fakt: Niemcy posiadają około 2 milionów bezrobotnych. By właściwie zrozumieć i ocenić poważne konsekwencje tej dotkliwej bolączki społeczno - ekonomicznej, wypada bodaj pobieżnie, zapoznać się z jej przebiegiem. Pierwsze objawy, i to w bardzo ostrej, prawie rewolucyjnej formie, wystąpiły w 1918 — 1919 roku, w związku z demobilizacją forsowną, znikły one jednak szybko, gdyż sztuczny rozkwit przemysłu na tle inflacji dał zatrudnienie wracającym z frontu żołnierzom. Stabilizacja waluty spowodowała nowy kryzys gospodarczy, a co za tem idzie, nową falę bezrobocia w wolniejszym wprawdzie tempie wrastająca, lecz o ileż szersze i głębsze kręgi zataczająca. Poczynając od połowy 1925-go roku, urzędy statystyczne wciągają na listy napróżno poszukujących pracy coraz liczniejsze zastępy, aż w lutym br. notują groźną już cyfrę rekordową 2 milionów ludzi. Jest to zresztą rejestracja daleko odbiegająca od faktycznego stanu rzeczy, ponieważ w istocie rozmiary klęski są znacznie większe, jeśli wziąć pod uwagę t. zw. „Kurzarbeiter“, robotników zarabiających nieregularnie lub parę dni w tygodniu. A przecież związki zawodowe i syndykaty bezpartijne twierdzą, że te kategorie tworzą również paromilionowe rzesze głodnych.

W ostatnich czasach nastąpiło pewne odprężenie sytuacji — oficjalna cyfra bezrobotnych spadła w sierpniu do blisko 1½ miliona. Lecz poprawa ta jest, rzeczowo ją badając, raczej fikcyjną, towarzyszy jej bowiem odpowiednio zwiększenie kontyngentu „Notstandsarbeiter“, którym władze państwowe i komunalne dają prowizoryczne, ad hoc stwarzane zajęcia. Fundusze, figurujące w preliminarzach budżetowych jako bezprodukcyjne, obiektywnie rozumując, zapomogi, przeznaczane są w znacznej części na naprawę dróg, regulację rzek, budowę tam ochronnych, kanałów, zbiorników, domów mieszkalnych, elektryfikację kolei żelaznych etc. etc. Nie ulega wątpliwości, że jest o wiele racjonalniejsza gospodarka tak olbrzymimi sumami — krocie ludzi zyskuje możliwość zarobkowania przy równoczesnym wzroście bogactwa narodowego. Ministerstwo pracy przystępuje do systematycznej realizacji tego planu, tworząc cztery sekcje po półmiliona bezrobotnych, każda, które dostaną zajęcia kolejno przez trzy miesiące w roku.

Sfery miarodajne zdają sobie jednak dokładnie sprawę, że takie pogotowie ratunkowe jest tylko prowizorycznym paljatywem, właściwa bowiem przyczyna bolączki, ogólne przesilenie ekonomiczne, nie da się tą metodą usunąć. Przynębenie powiększa niepewność, kiedy i w jakim stopniu nastąpić może częściowa chociażby sanacja — mówi się o 1929—30-tym roku, ale bez szczerzego przekonania. Ot, co naprawdę zaprzęta umysł uświadomionych warstw społeczeństwa niemieckiego, co budzi najżywsze niepokój wśród działaczy państwowych. Wzmagające się przebudzenie kraju, zwięźnienie zagranicznych rynków zbytu, osłabienie zdolności nabywczej u miejscowej klienteli, trudna konkurencja z cudzoziemskim przemysłem niśkowalutowym itd. — zbyt wiele wyliczyć można realnych czynników, usprawiedliwiających w zupełności te pesymistyczne nastroje. Nie należy pomijać milczeniem innych jeszcze okoliczności odgrywających dużą rolę w nader skomplikowanym zagadnieniu bezrobocia, a na których usunięcie mało istnieje szans. Niemcy przed wojną utrzymywały stale pod bronią krocie młodych ludzi, którzy żywieni byli na koszt państwa; Traktat Wersalski znacznie redukując liczebność armii, wzmagając podaż sił roboczych, wykluczając jednocześnie to proste antidotum inflacji demograficznej. Systematycznie przeprowadzana „racjonalizacja“ przemysłu, czyli sprowadzanie nie tylko wyrobów, lecz i maszyn produkujących do jaknajmniejszej ilości typów, przyczyniła się w dużej mierze do zmniejszenia popytu na fizycznych pracowników.

Z powyższego wynika, że kraj stoi dziś wobec problemu, którego ewentualne rozwiązanie zależne jest w znacznym stopniu od rozszerzenia zagranicznych ryn-

ków zbytu. Liczne, trudne do zwalczania kłopoty natury socjalno - ekonomicznej mogą przeto wywrzeć doniosły wpływ na zewnętrzną politykę Rzeszy.

Rekordowy procent pokrycia

Warszawa, 16. 9. Bilans Banku Polskiego na 10. bm. wykazał zwiększenie się zapasu srebra i złota o 484.000 zł. Zapas walut i dewiz wzrósł o 6,3 mil. zł brutto i 7.30 mil. netto. Obieg biletów bankowych

banknotów Banku Polskiego.

zmniejszył się o 17.2 mil. i wynosił 542 mil. zł. Pokrycie osiągnęło rekordową cyfrę 48%. Stan wkładów podniósł się w olbrzymią sumę, a mianowicie 38,9 mil. zł i wyniósł 137 mil. zł.

Sytuacja gospodarcza w sierpniu.

„Kurier Warszawski“ zamieszcza sprawozdanie kierowników oddziału Banku Gospodarstwa Krajowego o sytuacji gospodarczej w zeszłym miesiącu.

Na rynku pieniężnym zaofiarowanie kredytów przeważnie jeszcze dolarowych, we wzrastającej jednakże mierze również złotych, zwiększyło się zarówno absolutnie jak i w porównaniu do zapotrzebowania. Wkłady wzrastały w dalszym ciągu, mimo że niechęć do lokowania wkładów na dłuższą metę trwa nadal.

Stopa procentowa prywatna w sierpniu obniżyła się w dalszym ciągu, wahać się w granicach od 1 proc. do 2 proc. przy kredytach zwaloryzowanych, a dochodząc do 2½ proc. przy kredytach złotych. Obieg pieniężny kraju, wzrastający od początku b. r., przekroczył w końcu sierpnia pierwszy miliard złotych (1 007 mil. zł) i przewyższa obecnie najwyższy stan z 1925 r. o 241 mil. zł. Wykaz Banku Polskiego na ostatniego sierpnia wykazuje obieg biletów bankowych w wysokości 560 mil. zł. Na rynku walutowym podaż walut z eksportu znaczna, popyt słaby. Zobowiązania z okresu wolnego dowozu są niemal wyrównane. Równocześnie dała się zaznaczyć zwykła akcja, która w pierwszej linii objęła papiery bankowe, później przemysłowe i handlowe.

Ogólny poziom papierów dywidendowych podniósł się w ciągu ostatnich dwóch miesięcy o przeszło 100 proc.

Zbiory tegoroczne wypadły nieco gorzej niż zeszłoroczne, jednakże można się liczyć ze strony rolnictwa z większą spłatą zaległych podatków i uzyskanych kredytów. Prod. węgla w sierpniu wykazuje w porównaniu z lipcem wzrost, jakkolwiek bardzo nieznaczny. Polityka sprzedaży węgla na zagranicę idzie w kierunku zasilania stałych rynków zbytu, a dopiero nadwyżkę oddaje się na rynek angielski, traktując go, jako przejściowy. Produkcja hut górnośląskich wynosi obecnie około 50 proc. produkcji przedwojennej, a eksport powiększył się o 10 proc. w stosunku do poprzedniego miesiąca.

Produkcja ropy naftowej bez zmiany. W przemyśle włókienniczym bardzo pomyślna konjunktura trwa, szczególnie dla przędzy bawełnianej. Eksport lekko zwyczajował. Przemysł drzewny korzysta z dobrej konjunktury, chociaż z braku wagonów przemysł tartaczny okręgu Poznańskiego będzie musiał ograniczyć produkcję. W handlu znaczna poprawa w województwach zachodnich i centralnych. Na najbliższe miesiące widoki dla handlu oceniane są pomyślnie.

Ruch budowlany, mimo zbliżającej się jesieni, ożywia się nieznacznie.

Zakończenie rewizji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Komisja międzyministerjalna, wyłoniona dla zbadania spraw Państw. Monopolu Spirytusowego w składzie pp. Bekkermana — z ramienia Ministerstwa Sprawiedliwości, Wernera — radcy prokuratury gen., Min. Skarbu i Lachowicza — z ramienia Prezydium Rady Ministrów, zakończyła swe czynności i zajęta jest obecnie wykańczaniem protokołu, który niebawem przedstawiony będzie czynnikom rządowym. Na podstawie tego protokołu sporządzony zostanie w tym jeszcze tygodniu komunikat urzędowy do prasy o wynikach dochodzeń komisji.

Komisja trzech powołana została do zbadania stawianych Dyrekcji Państw. Monopolu Spirytusowego zarzutów z powodu rozbieżności, jakie się ujawniły pomiędzy protokołem pierwszej, wydelegowanej dla rewizji Państw. Monopolu Spirytusowego Komisji pięciu pod przewodnictwem prezesa Izby Skarbowej w Grudziądzu p. Obrzuda, a wynikiem dalszych dochodzeń naczelnika wydziału rewizyjnego Ministerstwa Skarbu p. dr. K. Korty. Komisja pięciu doszła mianowicie do wniosku, że w Państw. Monopolu Spirytusowym działa się

poważne nadużycia i postawiła wniosek zawieszenia w czynnościach dyrektora p. J. Podkomorskiego oraz 7 wyższych urzędników Monopolu, z których na tej zasadzie zawieszono pp. W. Gościńskiego, nacz. wyd. IV i Z. Thime, nacz. wyd. VII M. S.

Komisja p. Korty na podstawie materiałów zebranych przez p. Obrzuda, prowadziła dalsze dochodzenia i po przesłuchaniu szeregu urzędników przysłała do wniosku, że sprawa winna być umorzona z braku dowodów.

Rozbieżność wniosków Komisji pp. Obrzuda i Korty skłoniła właśnie czynniki rządowe do wyznaczenia trzeciej z rzędu Komisji rewizyjnej, która zakończyła już swe czynności.

Jak się dowiadujemy z wiarygodnego źródła, ta ostatnia nie znalazła podstaw do skierowania sprawy na drogę dochodzenia sądowego lub dyscyplinarnego, ujawniła jednak szereg poważnych uchybień oraz niedokładności przy wydawaniu firmom zaliczek i przy sporządzaniu bilansów. Stwierdzono szereg faktów dowodzących niedołęstwa, niedbalstwa i braku fachowej wiedzy.

Kronika krajowa.

NOWY DYREKTOR PAŃSTWOWEGO MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO.

Sprawa nominacji na stanowisko Dyrektora Państwowego Monopolu Spirytusowego Naczelnego dyrektora fabryki wagonów we Lwowie, Krakowie i Sanoku, p. Antoniego Lewańskiego, została już, jak się dowiadujemy zdecydowana ostatecznie w sensie pozytywnym. Dekret o nominacji podpisany zostanie w tym tygodniu. Pan A. Lewański jest znany w kołach przemysłowców i techników jako wybitny fachowiec, człowiek niezmordowanej pracy i doskonały organizator. Pan A. Lewański cieszy się osobistym zaufaniem p. premiera Bartla.

Rząd włoży na nowego dyrektora obowiązek reorganizacji i uporządkowania gospodarki Państw. Monopolu Spirytusowego i rozciągnięcia go w przewidywanych terminach na terytorium całej Polski.

PRACA W WIEZIENIACH.

W r. ub. na ogólną liczbę 336 więzień, istniały 134 poszczególne działy pracy. Działy te były prowadzone we wszystkich więzieniach I, II i III klasy, to znaczy, w dużych, średnich i małych, oraz w niektórych aresztach.

Zaludnienie więzień przeciętnie wynosiło 26.965 więźniów, z tego karnych, którzy podlegali obowiązkowi pracy było 16.952.

Z tych ostatnich dochodowo pracowało dziennie przeciętnie 4.425 z następującymi przydziałami: w warsztatach 2.202, w gospodarstwie rolnem 190, na zewnątrz więzienia przy robotach najemnych 972, wewnątrz więzienia przy robotach, prowadzonych przez przedsiębiorców prywatnych i państwowych 1.061. Niedochodowo pracowało przeciętnie 2.777, pełniąc funkcje gospodarcze, jak to: sprzątanie, pranie gotowanie itp.

Uczyło się rzemiosł przeciętnie 1002 osoby dziennie. Zatrudnionych przy robotach dla instytucji państwowych było w r. 1925/26 — 20 proc., w roku bieżącym procent ten znacznie się zwiększył. Ilość wszystkich warsztatów w r. ub. wynosiła 408. Wśród nich przeważają warsztaty szewskie (88), stolarsko-kołodziejskie (73), krawieckie (67), ślusarsko-kowalskie (49), koszykarskie (26), introligatorskie (22), słomiankarskie (17), piekarskie (16), pralnie (13), tkackie (10) i wiele innych.

Giełda pieniężna.

Warszawa, 16 września (A.W.)

Waluty.	Transakcje		
	Tranzakcje	Sprzedaż	Kupno
Dol. St. Zjedn.	8.97-8.96	8.98	8.94
DEWIZY.			
Dolary Stanów Zjed.			8.98
Fioreny holenderskie			—
Franki belgijskie			24.80
Franki francuskie			25.74
Franki szwajcarskie			178.91
Fanty angielskie			43.67
Korony austriackie			126.93
Korony czeskie			26.66

Złoty w dniu 16 września 1926 r. (A.W.)

Gdańsk przekaz 57.38 — 57.52, gotówka 57.45 — 57.60, Berlin przekaz na Warszawę 46.48 — 46.72, na Katowice 46.555 — 46.695, gotówka 46.51 — 46.99, Wiedeń przekaz 78.10 — 78.60, gotówka 78 — 79, Praga przekaz 373½ — 379½, gotówka 376½ — 379½, Budapeszt gotówka 7825 — 8125, Amsterdam przekaz 25.00, Ryga przekaz 65, N.-Jork przekaz 10.91, Londyn przekaz 44.50, Zurych przekaz 56.50.

Ostatnie kursa telefonem.

Warszawa, 17. 9. Godz. 9. (A.W.). Nieurzędowo notowano dolar 8.99—8.99½ zł, gulden 1.73¼ zł. Tendencja utrzymana.

Giełda towarowa.

Warszawa, 16. 6. Transakcje na Giełdzie Zbożowo-Towarowej za 100 kg. fr. stacja załadowania, w nawiasach fr. Warszawa. Pszenica kongres 726 g/l (123) (47.00), żyto kongresowe 687 g/l (117) 33.00, jęczmień kongr. brow. 677 g/l (115) 33.25, jęczmień poznański brow. 661 g/l (112) 32.50, makuchy rzepakowe 30.00, makuchy lniane 40.00, mąka pszenna 500% 77.50, mąka żytnia siłkowa 38.00, otręby pszenne 19.00. obroty średnie, tendencja nieco wyższa wobec zmniejszonej podaży w związku z robotami polnemi.

Gdańsk, 16. 9. Urzędowe notowania ziemiołódów bez zmiany. Dowóz do Gdańska pszenicy 85, żyta 350, jęczmienia 205, owsa 85, grochów 80, ospy i makuchów 15.

Rozpowszechnianie „Głos Pom“

Wiadomości bieżące.

GRUDZIĄDZ piątek 17 września 1926 r.

KALENDARZ: Piątek 17-go września Pięć. św. Fr. Sobota 18-go Józefa z Kup. Wschód słońca 5 36 zachód 18 13 Wschód księżyca 15 21 zachód 23 12

BIBLIOTEKA I CZYTELNIJA T. C. L. przy ulicy Li-powej otwarte są dla dorosłych codziennie od godz. 6 do 8 wie-czór prócz niedziel i świąt, a dla dzieci tylko w każdą środę od 5 do 6 popołudniu.

—** DYŻURY NOCNE APTEK. Od 11 do 17 września włącznie: Apteka pod Lwem, ul. Pańska 22, telef. 40.

—** KINO „APOLLO” demonstruje od piątku 17 b. m. wielki szlagier francuskiej wytwórni 1926 r. p. t. „Nantas” w 12 aktach z francuskim Pawłem Wegener w roli głównej. Na nadprogram składa się interesująca walka byków.

—** KINO „ORZEŁ” Od czwartku 16-go wyświetla przepiękną i słoneczną operetkę filmową w 10 aktach „Czas Walca” słynnej wytwórni „Ufa z Mady Christians, Xenią Desul oraz czarującym Willy Fritschen w rolach głównych. Spełniająca ilustracja muzyczna z operetki Straussa pod tym samym tytułem.

—** STAN POGODY. Spostrzeżenia Państwowego Instytu Meteorologicznego w Warszawie: Dziś rano tempera-tura 15.1 Cels., wilgotność 70 proc., stan nieba: chmurno. Rozkład ciśnienia w Europie: depresja na dalekiej północy; drugorzędna depresja z nad morza Północnego posunęła się szybko nad Bałtyk; nowa depresja z nad Atlantyku nasuwa się nad Islandję, Irlandję, Angję oraz całe niemal południe kontynentu, ogarnia obszar wysokiego ciśnienia.

Prawdopodobny przebieg pogody w Polsce: najpierw po-goda zmienna o zachmurzeniu dość dużym i z przelotnymi de-szczami, chłodno, porywiste wiatry zachodnie i północno-zachodnie. Potem stopniowe polepszanie się stanu pogody.

—** STAN WODY W WIŚLE POD GRUDZIĄDZEM wyniósł w środę dnia 15-go bm. o godz. 8-ej 1,14 mtr., w czwar tek zaś 16-go 1,13 mtr.

—** OTWARCIE SEZONU TEATRALNEGO. Dyr. Czar-necki powrócił z Warszawy, Krakowa, Lwowa, gdzie zaan-gażował pierwszorzędną siły artystyczne. Próby odbywały się w Warszawie, to też zespół naszej sceny od razu zapre-zentuje się w czterech premierach, które będą „Starzy i młodzi”, „Uciekla mi przepióreczka...”, „Spadkobierca”, „Wielka księżna i chłopiec hotelowy”.

Do sztuk powyższych dyrekcja przygotowuje nowe wy-stawy, tak pod względem dekoracyjnym jak i modeli kostju-mowych, tak, że mimo kilkudniowego opóźnienia publiczność nie na tem nie ucierpi, lecz przeciwnie zyska ostatnie nowości świetnie zgrane. Dyr. Czarnecki podpisał umowy z mistrza-mi scen stołecznych, na występy między którymi znajdują się także nazwiska jak: Frenkiel, Solski, Węgrzyn i Brydziński.

Szczegółową listę artystów, oraz datę otwarcia sezonu podamy w jutrzejszym numerze.

Sezon koncertowy rozpocznie się w dniu 27 bm., a udział przyjął w pierwszym inauguracyjnym przedstawieniu boha-ter opery warszawskiej, wszechświatowej sławy, tenor Igna-cy Dygas oraz kompozytor pianista Feliks Korwin-Szymanowski.

—** WIELKI ZJAZD POWSTAŃCÓW I WOJAKÓW z całego obwodu grudziądzkiego, zapowiadany na niedzielę 19 b. m., zainteresował ogół społeczeństwa polskiego w mie-scie i powiecie. Po wspaniałej demonstracji siły i żołnierskiej formy wszystkich Towarzystw Powstańców i Wojaków z okręgu toruńskiego, odbyły w Toruniu, przy udziale pokre-pnych oddziałów przysposobienia wojskowego, — zjazd gru-dziądzki ujawni teżżycie organizacyjną istniejących placówek Powstańców i Wojaków z miasta i powiatu grudziądzkiego, wykazując liczebno i jakościowo doskonałą całość, stanowią-cą chlubę Pomorza.

Podobnie jak w Toruniu i innych miastach Pomorza i Po-znańskiego, sam zjazd grudziądzki, poświęcony głównie strze-laniu na strzelni wojskowej, uświetniony zostanie współudzia-łem Sokolstwa Polskiego, które z okazji poświęcenia boiska przy parku miejskim, wystąpi w licznych kolumnach soko-lich.

Rzecz pewna, że boisko nasze przybierze świąteczną szatę już samym widokiem poszczególnych grup wojackich, a sztandary składające się w czasie trwania połowej mszy św., odprawionej na boisku, podniosą nastrój uroczystości. Z okazji tego święta Powstańców i Wojaków, w hołdzie dla tych, którzy życie poświęcili Ojczyźnie, przedefilują karne sze-regi przed płytą Nieznanego Żołnierza, by następnie w kupie-niu, pomnając rotę przysięgi i obowiązek ciążyący na Polaku żołnierzu, modlitewnym szepcem skłonić się przed czynami znanych i nieznanymi bojownikami. Jedną chwilą takiego du-chowego obcowania z tymi, którzy z chwałą odeszli w za-światy, pozostawiając w spuściźnie drogową męstwa i ofiarności, jakże wskrzesza porywy, zespala w żołnierskiej obowiązku i łączy wszystkich w jedną armję, gotową do złożenia Ojczyźnie największej daniny z życia.

Chwil takich w dzisiejszych czasach potrzeba jaknaj-więcej, to też społeczeństwo nasze z uznaniem powita szeregi Powstańców i Wojaków, jako tych, którzy szlakami wielkich poświęceń i czynów, zaprawiają się w pożytecznej i chwalebnej służbie wojackiej.

Oby tylko pogoda dopisać chciała tak nabożeństwu, jak też defiladzie i strzelaniu.

—** WIELKI BAL. W niedzielę dnia 19 września po za-wodach lekko-atletycznych, odbędzie się w salach Złotego Lwa (ulica 3 Maja) za staraniem sprężystego Zarządu III Okręgu Sokolstwa naszego (na którego czele, jak wiadomo stoi zaszczytnie znany dyr. Poznańsko-Warszawskiego Banku Ubezpieczeń, drh. Wł. Samoliński) wielki bal ku czci Szan. Gości, którzy gościć będą w ogrodzie naszym.

Bal zapowiada się świetnie i będzie wprost wspaniałą. Zainteresowanie wśród naszego obywatelstwa jest ogólne

Sprawa morderstwa na tle miłosnem przed sądem.

Morderca 6. p. A. Byczkowskiej skazany na śmierć.

(Od własnego korespondenta).

Starogard, 15. 9. 1926.

Przez cały dzień wczorajszy odbywał się przed tutejszą Izłą Karną proces przeciwko kotlarzowi Franciszkowi Szablewskiemu z Ogonowa (Lamenstein), oskarżonemu o zastrze-lenie w dniu 3 lipca b. r. s. p. Agnieszki Byczkowskiej, urzęd-niczki Kasy Chorych w Skarszewach.

Rozprawom przewodniczył sędzia Burdęcki ze Skarszew, oskarżał prokurator Mantel, oskarżonego bronił mecenas Stan-kiewicz.

Oskarżony liczy 26 lat. Jest to człowiek o dość inteli-gentnym wyrazie twarzy. Mówi bardzo szybko i pocichu. Zeznaje po niemiecku. Rodzice jego są narodowości polskiej, on zaś jest już bardzo zgermanizowany. Zeznania jego trwały około godziny. Z wielką dokładnością usiłował on przedsta-wić w swoim oświeśleniu tło sprawy. Nie zaprzecza, że zastrzelił s. p. Byczkowską, ale podnosi zarazem, że uczynił on to na jej żądanie.

Z zeznań świadków wynikało zupełnie coś innego. Kilku z nich zeznało, że oskarżony powiedział do nich, że zastrzelił swą narzeczoną s. p. B. i nie pozwoli, aby kto inny mógł się nią cieszyć. Oskarżony podejrzewał bowiem dr. Convrego o intymne stosunki z jego narzeczoną i chciał go nawet wy-zwać na pojedynek.

Oskarżony przez pięć lat utrzymywał stosunki ze swą narzeczoną. Na ich pobranie nie zgadzali się rodzice za-mordowanej. Denatka często bywała w domu Szablewskich w Ogonowie. Pozostawała tam nieraz przez kilka dni. We-dług zeznań niektórych świadków, chcieli oni rzekomo razem zejść z tego świata przez otrucie się. Jednakże oświadczenia tego nie można było brać na serio. Wśród kochanków, wz-ajemnie sobie oddanych, często się słyszy podobne słowa.

O realizacji ich niema zazwyczaj mowy. Zresztą stwierdzo-nem jest, iż s. p. B. zamierzała zerwać ze swym narzeczony-m już dawno, lecz obawiała się jego zemsty. Zaręczyny zostały jednakże przy końcu czerwca zerwane. To dopro-wadziło oskarżonego Szablewskiego do wściekłości. Zaprzy-sięgił on jej zemstę, a w jaki sposób chciał się zemścić, opo-wiedział on kilku osobom.

Krytycznego dnia, t. j. 3 lipca b. r., udał się on pieszko ubrzojony w rewolwer, z Ogonowa do Skarszew. Tu zaczął dopytywać się o s. p. B. Spotkał ją na moście i tu nastą-piła realizacja jego planowanej zemsty. Oddał on do s. p. B. pięć strzałów, kładąc ją trupem na miejscu. Sam zaś chcąc upozorować samobójstwo, skierował rewolwer w skroń, lecz tenże nie wypalił, bo zabrakło kul, a następnie wskoczył do wody, skąd go niebawem wyciągnięto. Przybyły lekarz dr. Tempki stwierdził u s. p. B. tylko śmierć. Pięć kul prze-szyło na wylot jej ciało.

Prokurator zażądał dla oskarżonego kary śmierci w myśl § 211 k. k.

Obrońca mec. Stankiewicz wnioskował o zastosowanie do oskarżonego § 216 k. k., starając się wykazać, że oskarżony zastrzelił s. p. B. na jej życzenie wzgl. żądanie.

Sąd nie dał jednakże wiary temu i skazał oskarżonego na karę śmierci. Przyszedł on do przekonania, że oskarżony zastrzelił s. p. B. rozmyslnie i z premedytacją, bo nosił się z zamiarem zastrzelenia jej od kilku dni czy nawet tygodni.

Oskarżony przyjął wyrok spokojnie, jeżeli nie obojętnie. Na rozprawę tę wezwanych było 24 świadków. Sala roz-praw przepelniona była publicznością, między którą prze-ważała, rzecz jasna, pleć ciekawa. (b.)

Kobiety — bandytki we Lwowie tną nożami i rabują.

Lwów. 16. 9. Wczoraj kronika policyjna zanoto-wała niezwykle napad rabunkowy, dokonany przez kobiety. Na Hanuszkę, przechodzącą przez ogród pojezuicki napadły trzy osoby: jeden mężczyzna i dwie

kobiety. Jedną z nich zadała Hanuszkowi kilka cio-sów nożem w plecy, druga zaś obrabowała napadnię-tego z portfelu i pieniędzy.

Polioji udało się ująć obie sprawczynie napadu.

Wstęp tylko za zaproszeniami, które Zarząd Okręgu już ro-zesłał. Szan. Obywatelstwo gorąco prosimy o gremialny ud-ział. Kto takowego nie odebrał, a chciałby wziąć udział w tem tak dobrze zapowiadającym się balu, niechże się zgło-si do Prezesa drh. Wł. Samolińskiego, tel. 856, a zaprosze-nie natychmiast otrzyma. Uwzględnia się takowe tylko do soboty, godz. 3-iej popołudniu.

Szan. Obywatelstwo gorąco prosimy do masowego udziału tak na boisku już rano na mszę św. połową (poświęcenie boiska o godz. 9) jako i popołudniu na zawodach, gdzie przy-grywać będzie orkiestra Sokola Dzielnicy Pomorskiej. A wieczorem spotkamy się niewątpliwie wszyscy na balu soko-lim w Złotym Lwie.

Sokół.

—** PROGRAM MIEDZYMIASTOWYCH ZAWODÓW LEKKOATLETYCZNYCH „Pomorskiego Okręgowego Związku Lekko-Aletycznego” urządzone pod protektoratem JWP. Wojewody Pomorskiego dr. Stanisława Wachowiaka, w nie-dziele, dnia 19 bm., z okazji poświęcenia „Miejskiego Boiska Sportowego”:

1. O godzinie 8,15 — zbiórka biorących udział organiza-cji na Miejskim Boisku Sportowym.
2. O godzinie 9,00 — otwarcie boiska przez pana Prezy-denta Miasta.
3. O godzinie 9,05 — msza św. połowa, odprawiona przez ks. prof. Turzyńskiego, kapelana Sokolstwą Pom., o-rzaz poświęcenie boiska.
4. Po mszy św. — pochód organizacji W. F. i defilada na Plac 23 Stycznia.
5. O godzinie 10,30 — przedboje zawodów lekko-atle-tycznych.
- — Przerwa obiadowa — —
6. O godzinie 15,00 — zawody lekko-atletyczne (finały): biegi 100 m, 400 m, 4x100, 1500 m. — Rzuty: kula, dyskiem, oszczepem. — Skoki: wdal, wwyż, o tyczce.
7. O godzinie 19,00 — tańce w salach Hotelu pod „Zło-tym Lwem”
8. O godzinie 19,30 — tamże: ogłoszenie zwycięzców i rozdawanie nagród.

— Czy doprawdy zapuszczasz sobie brodę?
— A tak, chyba się nie dziwisz, przy dzisiejszych cenach na krawaty.

—** INSTYTUT MUZYCZNY W GRUDZIĄDZU, konce-sjonowany przez Ministerstwo W. R. i O. P. Lekcje teorii muzyki rozpoczynają się w sobotę, dnia 18 b. m. o godz. 4 po poł. w szkole powszechnej przy ul. Sienkiewicza, i to od-dział II, uczniowie i uczennice począwszy od lat 14. W środę zaś 22 b. m. o godz. 4 po poł. oddział I, uczniowie i uczennice do lat 14. Szan. rodziców proszę i upominam, by zechcieli dbać o to, aby dzieci ich regularnie i punktualnie na te lekcje uczęszczali.

Praktyka bez teorii tworzy tylko powierzchowne wy-szkolenie, a nauka praktycznie i teoretycznie udzielana chroni ucznia od jednostronnego wykształcenia. Każdy uczeń znać powinien naukę harmonji, o formach i historję muzyki, jako też analizę. Inaczej bowiem nauka muzyki jest bez planu i rezultatu i obniża się tylko do zwykłego mechanizmu i dryla.

Ignacy Tomaszewski, dyr. Inst. Muz.

—** NOWA PLACÓWKA KULTURALNA W GRUDZIĄDZU. Znamy artyści-malarze pp. Merzowicz i Zacharkiewicz otwierają wkrótce prywatną szkołę sztuk pięknych, o szer-szym zakresie, na poziomie akademickim. Przedmiotem nauk będą też: sztuka zdobnicza oraz wykłady anatomji, perspek-tywy i historii sztuki.

Będzie to jedyna na Pomorzu w tym rodzaju placówka oświatowa. Inicjatorom przesyłamy „Szczęść Boże”.

—** ZEBRANIE KOLEJARZY. Koło miejscowe w Gru-dziądzu „Związku Zawodowego Drużyn Konduktorskich” od-było w środę, dnia 4 b. m. od godz. 10-iej przed południem od godz. 3 po poł. w „Bazarze” swe miesięczne zebranie, które o tyle odróżniało się od zwykłych zebrań, że przybyła wielka ilość członków wolnych od zajęć służbowych, a prze-dewszystkiem, że przybył prezes zarządu główn. z Warszawy p. Wojciechowski, prezes zarządu okręgowego p. Goetze i po-seł Albin Nowicki.

Interesującymi obradami kierował umiejętnie prezes Koła, kol. Jerzykowski. Obszerne referaty wygłosili pp. prezes Wojciechowski i Goetze, poczem w dyskusji zabierali głos prezes Jerzykowski, poseł Nowicki oraz koledzy Lange, Kołoszyński, Goetze Stanisław, Kakiel i inni. Prawie wszyscy mówcy przestrzegali przed przyłączeniem Związku do Centrali Zwią-zków klasowych, gdyż Z. Z. K. starać się będzie rozbić naszą organizację, aby ją następnie wciłonać. Obecni wypowiadali się przeciw przyłączeniu także dlatego, że czerwone związki nie odpowiadają zapatrywaniom kolejarzy pomorskich, nie-uznających walki klasowej, indyferentyzmu wyznaniowego i międzynarodówki. Wątpliwym jest faktem, czy wszystkie inne związki (górników, robotników, tramwajarzy, dozorców domowych itd.), należące do Centrali, zechcą zrozumieć po-stulaty i żądania kolejarzy. A wyjątkowa odpowiedzialność konduktorów kolejowych, ich niebezpieczna służba, narażają-ca na szwank zdrowie i życie konduktora, wymaga szczegól-nego zrozumienia i poparcia.

Do omówienia tych słusznych życzeń i żądań kondukto-rów powrócimy w dalszych artykułach naszego pisma.

—** BACZNOŚĆ PLATNICY PODATKU OBROTOWE-GO. Z dniem 20 bieżącego miesiąca upływa ulgowy termin płatności drugiej połowy zaliczki podatku obrotowego za II kwartał 1926 roku.

Niedotrzymanie powyższego terminu pociągnie za sobą przymusowe ściągnięcie zaległej kwoty wraz z karami za zwłokę, licząc od ustawowego terminu płatności i kosztami egzekucyjnymi. Zaznacza się, że wpłacający powyższą na-leżytość do 20 b. m. włącznie nie miszczą ani kar za zwłokę, ani też nadzwyczajnego dodatku 10-procentowego.

Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych Grudziądz.

—** PROJEKT USTAWY O CHOWANIU ZMARŁYCH. Jak dowiadujemy się, kwestją wydania jednolitej dla całego państwa ustawy o chowaniu zmarłych weszła obecnie na zu-pelnie realne tory, gdyż rząd zamierza wydać odnośnie posta-nowienie w formie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej.

Projekt odnośnych przepisów po przereadowaniu ich w Departamencie Służby Zdrowia (Min. Spraw Wewn.) jest już gotów, a w ciągu najbliższych dni nastąpi uzgodnienie też w nim zawartych między Ministerstwem Spraw Wewnętrz-nych a Ministerstwem Wyznań Religijnych, poczem projek-ten wniesiony zostanie na Radę Ministrów.

Dodać należy, iż kwestja chowania zmarłych jest obecnie bardzo różnolicie uregulowana w poszczególnych dzielnicach Polski, lecz do wydania ogólnej dla całego Państwa ustawy o chowaniu zmarłych dotychczas nie doszło ze względu na rozbieżność zdań w kwestiach kremacji czyli palenia zwłok i sekcji zwłok względnie oddawania ich na użytek zakładów naukowych.

—** W TROSCE O ZDROWIE UCZNIÓW. Staraniem „Tow. Rodzicielskiego Uczniów Państwowego Gimnazjum Klasycznego” zorganizowano pod kierunkiem p. Kruszonowej dożywianie uczniów wymienionego zakładu w szkole w formie ciepłych śniadań po bardzo przystępnych cenach (10 gr za szklankę), dla biednych bezpłatnie. Śniadania te w bieżącym roku szkolnym wydawać się zaczęły od poniedziałku 20-go bm. Oby za tym naśladowania godnym przykładem poszły i inne zakłady naukowe.

—** ODNAWIANIE BANKU POLSKIEGO. Od kilku dni dokonuje się gruntowne odnawianie oraz przebudowa gmachu miejscowego oddziału Banku Polskiego. Prace posuwają się rażno naprzód, tak że już w niedługim czasie można się spodziewać ukończenia remontu.

—** SZALONY WICHER, który panował wczoraj w południe potłukł kilka szyb w oknach Gmachu Pocztowego. Szczęście, że chodnik o tej porze był pusty, gdyż w przeciwnym razie mogły być odłamki szkła przechodniów doświadczyć.

—** CZYJA Złota? Dnia wczorajszego znaleziono na dworcu portfel z brązowej skóry, zawierający 62 grosze gotówki, 2 chusteczki z monogramem S. R. oraz 1 serwetkę dla dzieci. Portfel można odebrać w III Komisariacie.

—** KRADZIEŻ PŁASZCZA. W czwartek 16 bm. zameldowano w Komisariacie Policji Państwowej kradzież płaszcza wartości 50 zł.

—** KRONIKA POLICYJNA. W dniu wczorajszym aresztowano 5 osób: 2 za pijanstwo, 1 za nielegalne przekroczenie granicy, 2 za kradzież zwykłą.

Domieszczeń spisano 3, a mianowicie: za nieoświetlenie samochodu, za nieposłatanie cennika i wreszcie za łechanie powózka w nieprzepisowym kierunku.

Ruch towarzyszy.

—(rt) Tow. Gimn. „Sokół” Grudziądz I (Śródmieście). Celem wzięcia udziału w poświęceniu miejskiego boiska sportowego, odbędzie się zbiórka w niedzielę, dnia 19-go b. m., o godz. 7½ rano przed gmachem druha prezesa Kaubego, ul. Groblowa (kino „Apollo”). Powyższe obowiązuje bezwzględnie wszystkich druhow, tak ćwiczących, jak i niećwiczących. Członkowie! Naczelnik.

—(rt) Baczność członkowie Tow. Sportowego „Olympia”. Celem wzięcia udziału w poświęceniu miejskiego boiska sportowego, zarządza się zbiórka wszystkich sekcji: Piłki nożnej, Kolarskiej, Lekko-atletycznej i Bokserskiej na niedzielę, dnia 19 b. m. o godz. 8,45 rano przed gmachem Szkoły Budowy Maszyn, ul. Radzyńska. Przybycie wszystkich członków obowiązkowe. 8113

Tow. Sportowe „Olympia” Grudziądz. (—) Andrót, prezes.

—(rt) Towarzystwo Czyteln dla Kobiet. Członkiniom Tow. Czyteln dla Kobiet podaje do wiadomości, że zapowiedziany na ostatnim zebraniu jubileusz dla ważnych, od nas niezależnych powodów nie odbędzie się w tym miesiącu lecz dopiero w październiku, pierwszy raz, a w listopadzie drugi raz. Blizszymi informacjami służyć będę na przyszłym zebraniu miesięcznym, które się odbędzie dnia 4 października. H. Kruszonowa, przewodnicząca.

—(rt) Baczność Koledzy Podoficerowie Rezerwy w Grudziądzu! W niedzielę, dnia 19 b. m., bierzemy udział w poświęceniu i oddaniu boiska Towarzystwom P. W. Zbiórka tegoż dnia w „Bazarze”, ul. Moniuszki, o godz. 7,45 rano. — Poczet sztandarowy wystąpi ze sztandarem. Udział wszystkich kolegów pożądan. Ubiór dowolny, o ile możliwości w czapkach związkowych. Za Zarząd: (—) St. Frąckowiak, prezes. (—) W. Szykowski, sekretarz.

Z Pomorza.

—** ŚWIERCZYŃKI, pow. Toruń. (Nowa Placówka oświatowa). Staraniem Stowarzyszenia Katol. Młodzieży Polskiej z Lufkowa zwołano dnia 12 września b. r. młodzież męską z Świerczyn, Świerczym, Pigzy i okolicy do szkoły w Świerczynie celem założenia Stowarzyszenia Młodzieży. Na zebranie to przybył także delegat Katol. Związku Młodzieży Polskiej p. Władysław Żynda z Wąbrzeźna. Młodzież zebrana w liczbie 16 powołała na marszałka zebrania p. Dziukowskiego Ludwika z Różankowa. Po dłuższym wykładzie delegata Związku na temat: „Cele Stowarzyszeń Młodzieży”, objaśnieniu ustaw, oraz gorących słowach zachęty miejscowego ks. proboszcza Gorczyńskiego, zapisało się z obecnych 15 na członków.

Do zarządu wybrano jednogłośnie: prezesem druha Dziukowskiego Ludwika z Różankowa, zast. prezesa druha Lisieńskiego Alojzego z Świerczyn, sekretarzem druha Krużyńskiego Franciszka z Świerczyn, zast. sekretarza druha Dąbkowskiego Alojzego z Świerczyn, skarbnikiem naucz. druha Filcka z Świerczyn, zast. skarbnika druha Rauchuta Józefa z Świerczyn. Ks. proboszcza Gorczyńskiego zaś mianował Związek patronem, a p. naucz. Filcka Leona wicepatronem Stowarzyszenia.

Po odśpiewaniu pieśni „Boże coś Polskę” zamknął delegat Związku zebranie hasłem „Gotów”. Nowej placówce „Szczęść Boże”.

W miejscowościach tych i okolicy jest znacznie więcej młodzieży, niestety odsuwają się dziwnie od wszelkich organizacji. Mamy jednak niezłomną nadzieję, że przy intensywniej pracy nowopowstałej placówki, a szczególnie zarządu, ożywi się jej ruch organizacyjny, tak ważny dla dobra Kościoła i Narodu i że nowa placówka pobudzi śpiących młodych ry-

Krwawe pole bitwy podczas zdjęć filmowych pod Łomżą.

1500 ułanów szarżuje a z niemi huragan. — 4 Krwawe masy niebezpiecznych operatorów.

Warszawa, 16. 9. Znaczna francuska wytwórnia filmowa, produkująca specjalnie obrazy historyczne, wysłała w tych dniach do Polski ekspedycję pod kierunkiem słynnego reżysera p. Raymonda Bernard'a z 6 aparatami kinematograficznymi dla dokonania zdjęć do wielkiego filmu „Szaohy” na tle historii z czasów Stanisława Augusta i po rozbiorowych walk o niepodległość.

Rząd polski odniósł się do tej imprezy jaknajbardziej liwej, a Marszałek Piłsudski oddał do dyspozycji 5-ty i 11-ty pułki ułanów.

Tragicznie skończył się ten udział konnicy w akcji filmowego dramatu.

W czasie zdjęć, dokonywanych na błoniach wsi Wojciechowice o 10 klm. od Łomży, doszło do strasznego wypadku.

Zdejmowano szarżę ułanów.

1500 koni uszykowanych w oryndku bojowym przelecieć miało huraganem.

Nawprost umieszcili się grupa operatorów z pomocnikiem reżysera.

Opodał na wzniesieniu stanął reżyser p. Bernard. Na dany przez niego znak ułani ruszyć mieli cwałem, a operatorzy kręcić aż do ostatniej chwili, aby na sygnał reżysera odskoczyć w bok z aparatami.

Wszystko było gotowe. Jak wicher zerwała się falanga konnicy... Zaterkotały aparaty kinowe...

Nagle porwał się huraganowy wiatr, wzbili się z pod nóg konskich tumany kurzu i nieprzeniknioną ścianą przysłoniły szarżującą konnicę.

Nie było nic widać, a tylko tętent koni świadczył, że ułani pędzą naprzód.

Już nie nie mogłoby wstrzymać tego huraganu. — Zdezorientowani operatorzy stali gromadką. — Już nie zdążyli odskoczyć, gdy runęła na nich zwarta ława konnicy.

Przelecieli jak huragan. Rzucono się w mgłę kurzu na ratunek. Straszny ujrano widok, gdy opadły tumany.

Na murawie leżało 4 stratońowych ludzi: 2 operatorów francuskich pp. Monoiller i Burgeard, pom. reżysera Aimard i polski operator, znany fotograf p. Pecherski Karol.

Wszyscy odnieśli straszne rany. W stanie nieprzytomnym odwieziono ofiary do kószar w Ostrołęce, gdzie znajdują się pod opieką lekarzy.

Aparaty filmowe zniszczone doszczętnie. Min. Targowski w imieniu Rządu wysłał do zarządu francuskiej wytwórni depeszę kondolencyjną.

Reżyser p. Bernard, już dziś rozpoczął dalsze zdjęcia.

Tajemnicza zbrodnia na Pradze.

Nieznani sprawcy morderstwa człowieka o dwu nazwiskach. — Policja śledcza stoi przed zagadką.

Warszawa, 16. 9.

Dnia wczorajszego około godziny 9 i pół wiecz. wpadł do bramy domu przy ul. Brzeskiej 10, na Pradze, młody człowiek, ubrany w szary garnitur oraz czapkę sportową. W ślad za nim w podwórze wkroczyło dwóch osobników, jeden w granatowym ubraniu, a drugi w ciemnym, obielonem mąką. Przy jednym ze stojących wozów rzeźnickich dopadnięto uciekającego i wnet napełniła podwórze wrzawa głośniejsza niż w mieście. Rozległo się 5 strzałów. Zbiegli się ludzie. Na bruku uj-

rzeli owego uciekającego młodzieńca, w szarym garniturze, leżącego w kałuży krwi. Wezwany lekarz Pogotowia stwierdził już tylko śmierć. Nieznani zbrodniarze zbiegli w nieznanym dotychczas kierunku. Przy zabitym znaleziono legitymację na imię Haskla Kołobrzelskiego z 1 pułku ciężkiej artylerji oraz list do siostry. Na kopercie było nazwisko adresata Gecel Goldberg. Które z dwóch nazwisk należy do zabitego nie ustalono. Policja śledcza stoi przed trudną do rozwiązania zagadką.

cerzy, co bardzo przyczyniłoby się do ożywienia życia organizacyjnego danych miejscowości.

—** LULKOWO, pow. Toruń. (Z życia organizacyjnego). W wiosce tej, do niedawna jeszcze bardzo zniemczalej, rozwija się pomyślnie polskie życie organizacyjne. Obok istniejącego Towarzystwa Powstańców i Wojaków istnieje także Stowarzyszenie Męskie Katol. Młodzieży Polskiej z liczbą członków 23. Wielką zasługę około rozwoju tych organizacji poniósł nauczyciel p. Karol Marschall, wicepatron i założyciel Stowarzyszenia Katol. Młodzieży Polskiej oraz prezes Tow. Powstańców i Wojaków. Dzięki jego staraniom posłada Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej orkiestrę detu w składzie 10 ludzi. Niemalą zasługę około rozwoju Stowarzyszenia poniósł dotychczasowy prezes i członek honorowy p. Brunon Marschall, który udał się na dalsze studia medyczne do Poznania. W miejsce jego obrano prezesem druha Ossowskiego Józefa.

Wymienione organizacje wystosowały wspólny wniosek do Rady Gminnej o udzielenie im z pobliskiej ziemi gminnej gruntu pod przyszły plac ćwiczeń, którego brak bardzo dotkliwie odczuwają. Żywimy niezłomną nadzieję, że Rada Gminna zrozumie tę istotną potrzebę tak dotkniętych organizacji polskich i rozpatrzy wniosek ten przychylnie, tembardziej, że gmina jest bardzo bogata w ziemię. Obserwator.

—** STAROGARD. (Sensacyjny proces o morderstwo z zazdrości). Przed Izłą Karną Sądu Okręgowego w Starogardzie rozpoczęła się rozprawa przeciwko Franciszkowi Sza-

— Wiesz, kto to był owym mężczyzną, który w miłości nie kłamał?

— No?

— Adam, ponieważ powiedział do Ewy: „Tyś dla mnie jedyną kobietą na świecie!”

blewskiemu o rozmyślnie zabójstwo urzędniczki Kasy Chorych Agnieszki Pyłkowskiej, dokonane w dniu 6 lipca. Oskarżonego łączyły z Pyłkowską bliższe stosunki, jednakże rodzice zmarłej sprzeciwiali się zawarciu małżeństwa. Wobec bezskuteczności swoich zabiegów, obje postanowili zakończyć samobójstwem. W krytycznym dniu oskarżony spotkał się ze ś. p. Pyłkowską na moście w Starogardzie. Po krótkiej wymianie słów dokonał zabójstwa, a następnie usiłował popełnić samobójstwo, wskazując na rzekł. Świadkowie zeznają niekorzystnie dla oskarżonego. Rozprawa potrwa kilka dni.

—** GDAŃSK. (Radłowa stacja nadawcza). W dniu dzisiejszym rozpoczęła działalność tutejsza radłowa stacja nadawcza.

(Hakata). Organizacja Stahlhelm, istniejąca na terenie

Wolnego Miasta, w rozkazie dziennym zabrania swym członkom uczęszczania do polskich lokali, między innymi do cukierni „Elite” i hotelu „Continental”.

—** TCZEWA. (Biorą się na sposoby). Jacyś „państwo” W. z Małopolski, chcąc uzyskać zniżkę kolejową na przejazd do Gdańska, pożyczili sobie fałszywe dowody osobiste. — Udało im się przejechać z tem aż do Tczewa, ale tutaj czujne oko policji dostrzegło szybko, że fotografie w dowodach nie są podobiznami „państwa” W. Pomysłowych wojażerów zatrzymano i całą sprawę przekazano sądowi.

(Z kroniki włamań i kradzieży). W tych dniach wykryła policja sprawców kradzieży walizek, popełnionej w sobotę kupcowi Peszemu z Bydgoszczy. Walizki oddano poszkodowanemu, a sprawców zamknięto w areszcie.

(Podejrzany o fałszerstwo). Niejaki M. z Tczewa aresztowany został przez policję, jako podejrzany o puszczanie w obieg fałszywych 10-cio złotych. Energiczne śledztwo w toku.

Z całej Polski

—* WILNO. (Nie wiechy słomiane, a słupy graniczne). Z pogranicza litewskiego donoszą, że Litwini zaczęli ustawiać wzdłuż linii demarkacyjnej zamiast dotychczasowych wiech granicznych, słupy graniczne. Pracę rozpoczęli na odcinku strażnicy Gaileciszki w okolicy Dukst w powiecie brasławskim. Fakt ten jest niezmiernie znamienny, bowiem powinien świadczyć o tem, że Litwini uważają obecną granicę z Polską za stałą.

—* LWÓW. (Wozy tramwajowe polskiej konstrukcji). Praga i Berlin. W ciągu dwóch miesięcy liczba tych tramwajów nowej konstrukcji żelaznej fabryki Zieleniewskiego. — Wozy te będą w Polsce jedynymi tego rodzaju wozami konstrukcji żelaznej. W Europie zachodniej posiadają je tylko Praga i Berlin. W ciągu dwóch miesięcy liczba tych tramwajów powiększy się do 10-ciu. Koszt jednego wozu sięga 80 tys. zł.

(Monarchiści). Z okazji pobytu we Lwowie gen. Raszewskiego, krzewiciela idei monarchistycznej w Polsce, odbyło się tu zebranie sympatyków tego ruchu, na którym omawiano sprawy organizacyjne i programowe.

Mąż (w gorączce): „Gdzie jestem? Czy już w raju?”

Żona: „Ależ kochanie, jestem ciągle przy tobie!”

DRUKARNIA POMORSKA TOW. AKC. GRUDZIĄDZ

Naczelny redaktor: Stefan Machajewski.

Odpowiedzialny redaktor: Izidor Sredził.

